

“சொல் அற,
கம்மா,
ககமா, இயர்”!!!

அம் II

பூஜ்யஸீ சத்குரு தூள் பாபா

எனல் அற,
கமலா,
கமலா, இவ்!!!

அதர் II

பொருளடக்கம்

1. சொல்லற சும்மா சுகமாயிரு
ரகஸ்ய விளக்கம்-----64
2. தர்மத்தை இக்கலியில் சூது கௌவும்-----101
3. கேள்வி புதில்-----112
4. அனுபவ ஞானமும் பாண்டித்யமும்-----117
5. புராணம் & இதிகாசம்-----122

2
பிரணவத்திலே மேலே உள்ள
வாசகங்கள்; முன் உயிரில்
என அமைந்திருக்கும்!
அவைகளை சிரத்தையுடன்
உணரப்படும்!

எல்லாம் நீ!

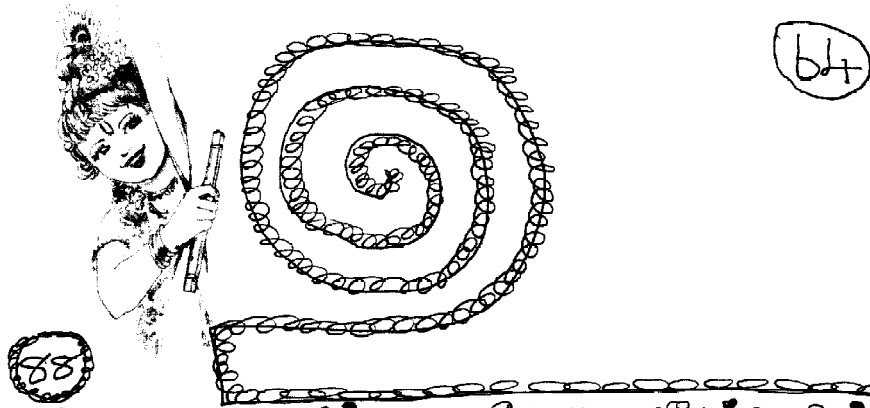

ஸத்திய வாக்கம்

- ஸத்தியம் பேசு.
- தர்மம் செய்.
- நாறைய அடக்கே.
- கருணையோடு கிஞ.

“ஸத்தியம் பேசுவால், தர்மம் நிம்பெறும்!”

“ஸத்தியம் பேசுவால், தர்மம் நிம்பெறும்!”
 “நம்பினால், கருணையால்”
 “நெய்யும், மதுவும், தீயும், தீயும்”
 “அகம், பிரம்மம், அகம், பிரம்மம், அகம், எல்லாம்”
 “அகம், பரமம், ஜீவகருமம், சிவனும், இவ்வும்”
 “ஆத்திரம், அறிவு, நாசம், கோபம், சண்டாளன்”
 “யாதுமை, யே, பூஷணம், யாதுமை, யே, கவசம்”
 “விடிகொடுக்காள், சுகந்திரம், நன்மையே, தவிர, தீமை, இவ்வும்”
 “எறையும், நயமே, என, ஏறியுக்கொள், ஆணந்தம், அடைவாய்”
 “வாக்கே, வாக்கை, பயமே, பலிதம், வாக்கே, அக்கிரமி”
 “வாக்கே, அயிர்தம், வாக்கே, சாதனை, கருணையே, பயதுக்கம்”
 “புத்த காடியம், சித்தம், இறையே, டோ, இறையே, தே”
 “உள்ளகாக்க, சிவன், சிவன், உருகா, உள்ளகொல்லும்”
 “தீவனம், உணர்ச்சி, மனம், மனம், மனம், மனம், மனம், மனம்”
 “கொடுப்பவன், இறவன், நாணிய், போல், பணிய, கருணை, கரு”
 “அடக்கி, உலகம், உலகம், அடக்கி, அடக்கி, உலகம், உலகம்”
 “உள்ள, அடக்கி, அடக்கி, உலகம், மதியம், மரியாதை, கொடுக்காள்”
 “மதியம், மரியாதை, திடைக்கி, அடக்கி, உலகம், உலகம், உலகம்”
 “அடக்கி, உலகம், உலகம், அடக்கி, உலகம், உலகம், உலகம்”

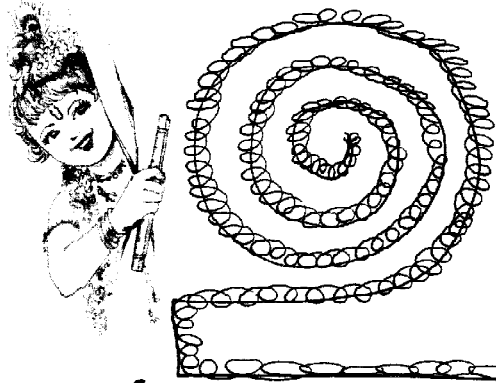

88
 ஸத்தியமாக வே, இந்த நாம பே, ஆக ஜீவர்காரி,
 கோநீறம் உண்டு என்ருவ்; எம் **தூக்கத்தி** யம்
 அருக்க வேளீ எம். எம் தூக்கத்தியை அல்ல. எம்ரு நவியு

வந்துபோகின்றன! கமந்தரமாய்,
 எதுவும் அருவகிலி. ஆகவே அவ்வுவகம் அல்ல. என
 தீர்க்கமாக, முடிவு மனீ ன குவண் னொகவி? பேசினசகீ குறறு
 விட்கீ கொடு! சுகித்துக் கொளீ! பொது னம யா யிடு!

89
 சொல் ஆ சம்மா சுகமாயிரு
 ஔரிருவயது யசீ சை குமந் றதயாக அருக்கீ போது,
 எம் **மறை** விருக்கிலி அல்ல! ஆகவே அவ்வுவகம் அல்ல.
 ஔன் றம் அயவாக, உயேபித யருவகிலி யம்; எம் **மறை**
 விருக்கிலி அருந்து விட்டது. அம்போதம் அவ்வுவகம் அல்ல

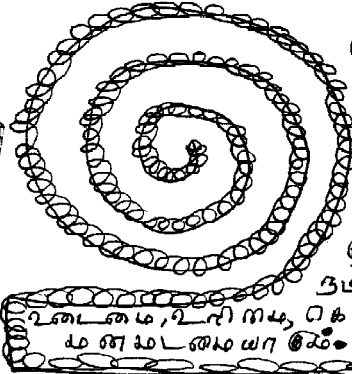
அவ்விருண்டகீதம் அடையி வ் (வாலி பகீட்டு) அவ்வுவகம்
கணய யாவ்/ உந்து போகிறதும் ஆகவே அவ்வுவகம்,
 அருக்கினீ ன? அது போ யெனீ ன? ஆகவே அருக்கினீ கர்,
அறுஸிஸிகாரி அவ்வுவகீ னுடு உனீ ட,
 உனீடு என் றி உருது அருக்கினீ னை மாவம்!

ஆகவே இவ்வுபகம், இவ்வழி இவ்வீயை, அது
 நிச்சயம் செய்வாயாக. சந்தேக கவகியயினிற்,
 அவ்வுறுதி நிச்சயம் நீடுமாக! மேசீசைக் குறை
விட்டுக் கொடு! சகித்துக் கொள்ள! மேலுமையாயிடு!
சொல்லி அற சிவ்வா சுகமாயிடு!

90

ஆதாய மே எங்கும் **நீக்கமுற** நிறைந்திருக்கீயே,
 வந்தவாடும். அது எந்தநாமமே வந்துகீக னிலும், கல்வின
உள்ளும்! மண்ணின் உள்ளும்! கவந்தின் உள்ளும்! அக்கினி
யின் உள்ளும்! கடந்தின் உள்ளும்! அனைத்து உய்கோடி, சர்
ரந்தின் உள்ளும்! தரவ வரீக கவக னின் உள்ளும்!
 மேவே கூடிய, அனைத்து எல்லா வற்றின் **புறத்தியும்!**
 சர்வ வாயம கமாய், நிறைந்திருக்கீயே ஆதாயம்
 இவ்வாமர் இவ்வீ. சூர் உணர்மை!
ஆதாயம் கவ்வாமர், எந்த நாமமே இவ்வீ!
ஆதாயம்???
நாமமேயும் அனைத்து, இவ்வாம உய் ஆதாயம் உணர்!
இந்த கடல் என்மதும், குடல் என்மதும் சூரீ நே!
கட ஆதாயம் என்மர், அனைத்து சர்ராதிக னின் உள்ளும்,
கடம்பியடது மேல் உள்ள, ஆதாயமாமும்.

குடல் என்ற உபா (66)
 ஹதயானது, மணி
 மடமையா குடல் :-
 குடல் என்ற (சரி) எது
 நாமமுதேதயம்,
 அதுசுழிந்த நாமமு
 பொருள் உறுவு, சுதீதம்,
 குடல், இறவுகரி எனதுள்ள
 உடைமை, உரிமை, கெடுபிடி உடையது,
 மனமடமையா குடல்.

மட ஆகாயம் என்குவீ? பரந்து விரிந்து, எங்குமாயி,
 ருக்காயி! **அகண்டமான ஆகாயம் ஆவீ!**
 ஆகவே இங்கு கடஆகாயமும்! மடஆகாயமும்! இனிமே!

குடல் என்ற குடமாகிய **நாமமுதம்** இன்குடமேகும்!
 குடல் என்ற நாமமுதம், அதுசுழிந்தார் குட ஆகாயமும்!
 மடஆகாயமும், அமண்தம் இனிமே!

ஆகவே இங்கு, குடல் என்ற, நாமமுதம் **பாண்ட**
 ஆகும். அமண்தம்மை என்னவென்குவீ? குடல் என்ற
 இரீ நாமமுதம், ஆகாயக்காரர் உண்டானகாலே!

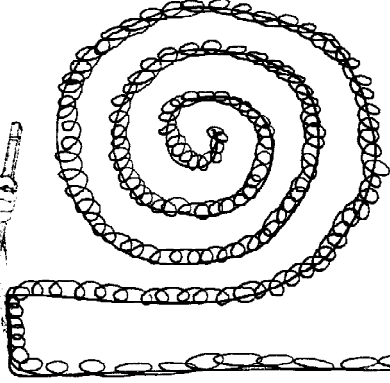
ஆறவ்விருந்த வளியான, ஆகாயம் செய்வந்த நடுயிர்,
சுதந்திரமானதாகும்!
 குடஆகாயம், செயலுந்த நடுயிர் செயல்படுகும் நடுயிர்
 இரீ கட்டுகீடுகள், அடவீதியகரகும்!

மண்ணில் பாண்டம் அல்லி எனினும், மண்ணில் வாமல் பாண்டம்
 அல்லி எனின நடுயிர்! ஆகாயக்கிலி குடல் அல்லி எனினும்
 ஆகாயம் கில்வாமல், குடல் அல்லி எனினும் உண்டானகாலே
 இங்கு குடல் என்ற, உபா ஹதயானது **மணமட**

மையாகும்! கிம்மணமடமைய நெய் விடலார்
 குடல் அல்லி! குடல் தாரவீதிய, நாமமுதம் அல்லியே அல்லி
 ஆகவே வக்கியம்.

68

92

மனே மய கற்பிதமான **நாமரூப** இக

ஜீவ, தேவந்தரிகள் அநீதீநதயும், சந்நேக கவகீத, பயகிணீ நு, எநீலரமீமணீநீணா! மணீநூகிய பறமே!

பரமமாகிய நாமமே! எநீந கிட உணரீவுடன் **நிற்பது!**
பரமமகம் சொரூபமே! **நீயம்புது!** ஜீவமகம்

சொரூபமே! தொழில் எநீந, கியகீகீகரல் பேகமே
தவிர! **உணீமையினீ** கிரமீயல் துனீமே!

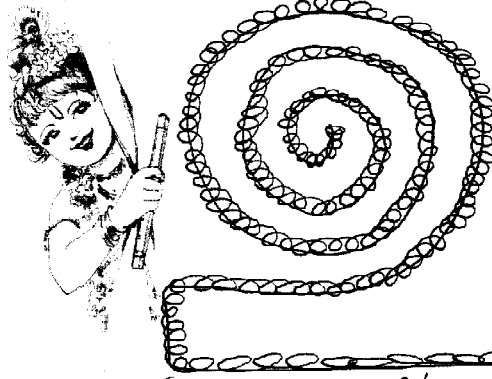
எநீந அகண்டபரமமய சிையல், அதுவேநாம! நாமமே அது!
என உணரீச்சிகரி நககீகீ, உணரீவு வேலோங்க! **புச்சுச்சு** குணு
விடகீகீகொடு! சகிதீகீகீகொடு! **வாறுமை** யரயிடு!

(சொல்ல அற சும்மா சுகமாயிரு)

93

எங்கு நோக்கினும், **வேறுவேறு** தேவகீ
யிரும், அநீகீது நாமமேமே! **மணீநூகிய**
பரமே எநீமும், அமீபரமமாகிய **நாமே** எநீமும்,

சன்னலீயினீயவாகிய தேவந்தரமும்! அநீந பேகமே! நம்
மனே விதாரமேயனீநு! ஜேநலீல எநீகிட உணரீயாநீ,
நாமமே துநீகுணமீ! நாமமே துநீகீவனீ! எநீந **பொய்யியை**

(69)

உதநிவிடீடு, அது வே நாய்! நரமே அது! என்
அகண்டான்ம பர வநியாஸீ, திநி பெறு! பேசீ சைசீகூறை,
விடீடுகீ கொடு! சகீகூகீகொளி! வொறுணையாயிடு!

சொல் அற சாய்மா சுகமாயிடு

(94)

மலையகம்பினை ஓடின்க நிதியாஸீ, அகீதமாகியுய்!
மாயா சயீ மந்த, அயஸ்மகைள் ஓடின்க நிதியாஸீ, ,,
ஐகாய்! செவியை! தாகீகயீ! ஓடின்க நிதியாஸீ, ,,
அகீகூத நாம பே கீகருயீ! ஓடின்க நிதியாஸீ, ,,
எந்த பாயநியம் கிரவாகு, பரமீ பரமீயை ஓனீண்கீகொளி,
அகீடு அனீனியம், எதுயு கிரவ யே கிரவீ என்,

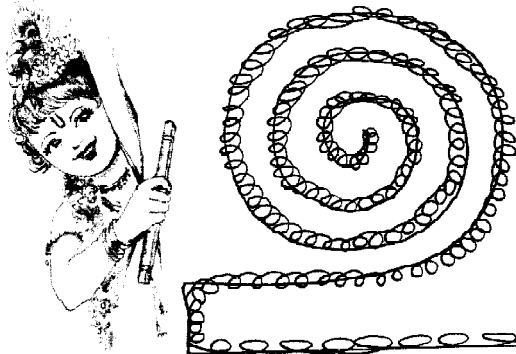
பிரம்மாண்ட பாயநி நடு பெறு! பேசீ சைசீகூறை
விடீடுகீகொடு! சகீகூகீகொளி! வொறுணையாயிடு!

சொல் அற சாய்மா சுகமாயிடு

(95)

கூணா ஓளிமவளியாஸீ மமயகூசம்

கோடறு கோடி அண்டவீகருய்! கோடறு கோடி கிரீய
சகீகொடுகருய்! கோடறு கோடி தீவ சொபே உவகவீகருய்!

இவ்வே இவ்வி. ஆறவ் குணம் கடைய, அரிசீதர்
அக்கொள்குனி வெளிகீடு, அயவாக

மண்ணிலீயாண்டிவீடு | மண்ணிலீவமலீயாண்டிவீடு |
 என்ற நினைப்படி) அக்க துணைக மறபதீசனீ கவீடு!

நாம வகையகம், இறை (நீயகவகீ) சொடுபெரும்,

சுடசுமநாமருபத்தூடறும்!

இவ்வே இவ்வி. ஆறவ் அக்க குன்றினின்று, சுக்க இறை

சொடுபெரும் இவ்வி. (கவதீ இவ்வாமலீ உயிர் இவ்வி! ஆறவ்

உயிர் இவ்வீடு | என்ற நினைப்படி) அக்க குன்றுகிய

ஸத்தே! விநியாடமணி திவீகீகம்! ஸரிக என்

ஆறது! விநினி விநியாடமணி ஆறாந்தம் உண்
டறது

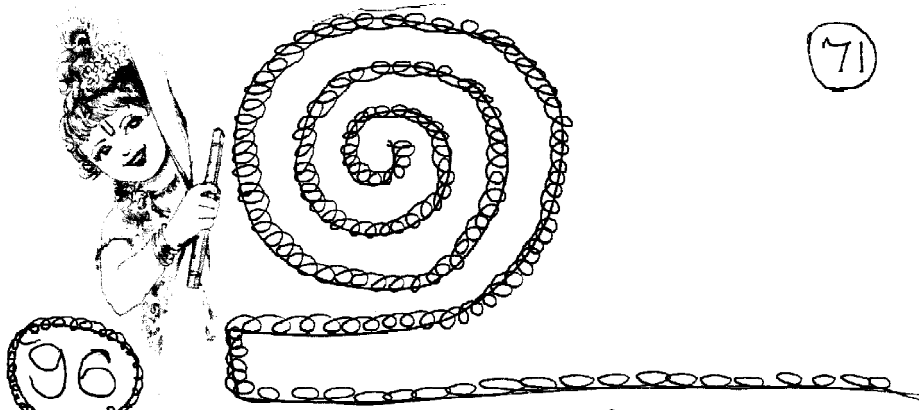
அயிப்படி யகவலீ, எவ்வகம் அக்க குன்றே! அக்க குன்றுகீடு,

அயவாக வெளிகீடு! நாடு அக்க குன்றே! என்ற

நினைவு அறுபவ திவீ, உற வேணீசெறவீ! யேசீசைகீடு

விட்டுகீடுகாடு! சகிடுகீடுகாடு! வறாறுணையயாடு!

சொல்லீ அற அயிப்படி சுகமாயிரு

ஆத்தந்த உறக்கத்திலி, கிருமை அலீஸ், அதாவது,
 ஆன்மாவும்! மனமும்! ஒன்றாக கிணங்கிருக்கிறது!
 ஆனால் ஆன்மாவடனி, கிரண்டறகவந்து மயமாக விலீஸ்,
 இவ்விரண்டின், ஒன்றுடன் ஒன்று **இணையநாள்**

நாமரூப நாம ரூப தாவசுநீராகுகளும், யோகாடுங்களும்!
கமாவின் கமாவின் **வந்து** யோகிண்களும்!

அவை நிரந்தரமாய்! சாந்தமாய்! நிலையாய்!
 இருக்கிலீஸ். இதய உண்மை! அகையோர்

பரமாத்ம மணியும்! **மாயா**

வாகிய ஜிவனும்! மிதவீச சிடுதீட்டிக்கு ஒன் கிரண்டின்
 அரபுசுகிருஷ்டியின் விளையாட டிசுக்காக
 ஒன்று சுகிருஷ்டம். இதை யே, எம்மீ நியுமலா ரகீமர்!
 தாயாடலில் சூறுமப் பேரது - ஒருவடிவாய் உள்ள
 பரம்பிரமீயம் தரணை/ **ஒன்றிய** கம்சக்கியினல்,

யோகமாயாவதில் **சித்தம்** யோவ் ஆகி/ சீவ

ஜக/ ஜீவ/ யர் நாமரூபசூயந்த அநீகம்
 உலகமும்! அதன் அநீகம்
 ஜீவ கருஷ்டமும்! அதையறி
 சிடுதீட்டிக்கு ஒன் கிரண்டின்
 ஈ லிவ ராகுகளும்

(72)

நாமருப விகார

வடிவமாகச் சஞ்சலமாய்;

விவகார துசையில் தேறும்மம்!
(தேவனு விக்கம்)

அது உது, ஆனீமாவுடன் மனம் | சேரும் பேரது, எய்யாடிகளில்
நாம ரூப, தாவசிரீரீகதும், மொருள்களும், உந்துபோம்

எய்யா ஓர் மாயா ஜாயம் காட்கிறகேர

அதேபோல, யாரும் உமாயாயும்! சேருமீபேரது,
அண்தகோள்களியும்! ஓர்யசுநீராகிகளியும்! தாவர
வரீக்தகங்களியும்! மூண்கன் உட்பட நடப்பன! யறப்பன
உறரீயன! நீ நதுவன! மக்துயம், எல்லா ஜீவ கோடி
களியும்! பரம் = மண்! மாயா = ஆவம்! இவ்விமணீரீ

சேர்ந்த காரமணீரணீரூல் உண்டாயின
அது உல உண்மை யாவும்.

இங்கு மாயா/களிமண் உண்டாயுதந் கும்!

உண்டாக்குவதந் கும், காரணமாய்
அமைவதது என கொள்ளுவாம்.

இங்கு மாயாமணம்! அய்யா உண்டானவைகரி,

ரகச்ய விளக்கம்

தாரணம் திரிவாமல்
 காரியம் இல்லை:- (72)
 காரியம் திரிவாமல்
 தாரணத்தால் வீத
 பரிசொருகளைத் திரிவி.
 பரமம்! தாரணம்!
 மாயாவு காரியம்!
 மாயா திரிவாமல் மாய்
 உண்டு. ஆனால் அம்பலத்தால்
 திரிவாமல் திரிவி!
 மாயா திரி காரிய மாக இருக்காது மாய் திரிவாமல்
 மாயாவுத் திரிவி. திருக்காது பரிசொருகளைத் திரிவி.

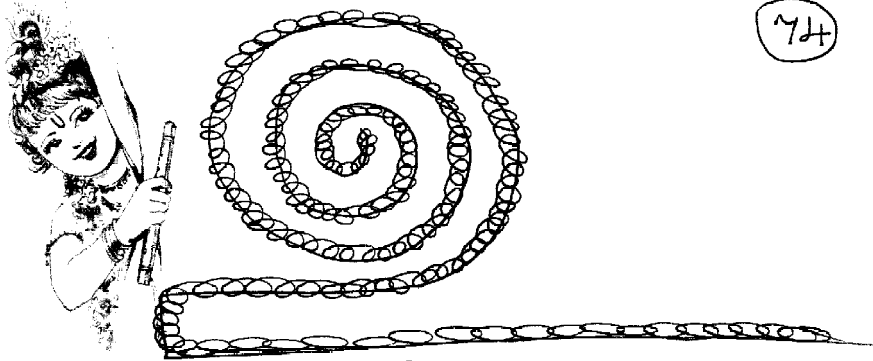
தாம் காரியமாய் திருந்து தெரிந்து,
 தம் தந்தையான, குறை குறைவு நீக்கி, திறைசாறுமாக
 ஆடிக் களிக்கின்றது.

அவ்வியாபகம், மாயாவுக் கண்டி மாயமனத்தினால்!
 உடைவையுள், திரி விநியாபகத்தவிர, விநியம் திரிவி.
 ஆனால்
 விநியாபகத்தவிர, விநியம்/விநியம்/திரிவி.
 நான் எனதுனை, விநியமாக திருந்து, விநியம்/விநியம் உண்டு.
 திரி உண்டி!

தாரண காரியம் என்கது :- தாரணமே முந்தையது!
 காரியம் பிந்தையது ஆகும்! காரியம் திரிவாமல், தாரணம்
 இருக்க முடியாது. இருக்க முடியாது.

உதாரணம் :- திரைண்டர் **காரணம்!**
 ஆனால் தாரணம் மாய், அரிசி
 பருசி தாரணம் மாய்! **காரியம்!** ஆகும்.

தாரணம் திரிவாமல், காரியம் திரிவாமல்
 காரியம் திரிவாமல், தாரணம் திரிவாமல், பரிசொருகளைத் திரிவி!
 ஆகவே, தாரணம் திரிவாமல், காரியம் திரிவி/எனினால்,
 காரியம் திரிவாமல், தாரணம் திரிவி/எனினால், தாரணம்
 திரிவாமல் மாய் திரிவி!

மேலே கூடியிருக்கிற சிலகளில்,

Aபாரமம் மண்ணம்! **கூரியம்**
Bமாயாரமம் ஐவம்!
Cமணம் எண்ணிகள்! கோடி மன னுணைமே
கார சாரம் விசயம்.

இதவே இன்றைய **நாமருப/ஐக/ஐவ!**

சொருங்கும், அவைக ளின் விசயம் உட்கொண்டு எல்லா
 மட்டும், உணர்வுகளைப் போதுமீ!
 மணம்(மணம்) மண்ணைவிடும்! மணம்! மாயம் வாகிவிடும்.
 மாயம்! பரமமாகி மறைந்து விடும்! அப்போதுமீ!
 இப்போதுமீ! எப்போதுமீ! பரமாதிய, மணம் குணம்! நாமம்
 ஆறாமம்! மண்ணையிப்பம்! நாமம் ஆறாமம்! அகீடு
 நாமம், அன்னியமாக, ஐகம்! ஐவம்! ஐவம்!
 எதுவும் கிருக்கமுடியாது. இருக்க இயலாது! இதனை
சரகிஷ்வாகீதை மௌனமாகீடு! வெள்ளைக்குறை!
எதிநிதியிலும், எவ்விடமும், எவ்விடமும், விட்டுத் தொடு!
 நாட்களையுமீ, திகழ்ச்சிகளையுமீ சகிதீதீதொரு!
பொறுமையே உகீடுகுறையும்! கவசம் ஆணம்!
 சொல்லி அற சும்மா சுகமாயிரு

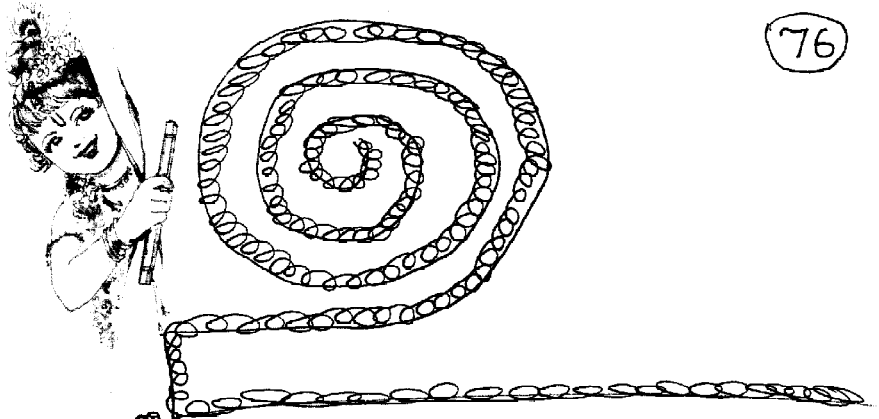
97

அகல்ய பிரஹ்மம்! ஜகல்ய பிரஹ்மம்! அகல்யே எல்வாஹ்!
அதுவேநாம்! நாம்மே அது! என்ரு,
 அகல்ய டாண்ம பரவலையானது, மாயா மேற ஹத்தை
 நெடுக் கும். நான்! எனது! என்ரு, மன டுடி சீதை,
 நாசல் செய்யல். சந்நிகக் கையுடு! ஆகாமியக் கையுடு!
 சாஹ்வாக் கும். சந்நிகை, கவநீக, பயல் டுடிவதுல்,
 நாசல் செய்யல். இந்த அனுபவல் மெ! பேசீசை கீ குறை!
 விடுக் கொடு! சகித்துக் கொள்ள! வளமுமை யா யிரு!
 சொல் அரு அஹ்மா அகல்யா யிரு!

98

எல்வாஹ் பிரஹ்ம சொடுபம், என்ரு மேருக் காலம்.
 வேது வேடுக டாண்மென்ரு, முறையாக யடுக்காலம்!
பந்பகவாஹ்! கருணையல்! பர் கருணையல்!
 பெருகவாஹ் கருணீக, அனுபவல் ஆகாஹ். ஆஹ் நாணமு
 வல் நாண மாகவே டுடுக் கும். அருமை யா டிரியல்
துணைபுது பரவலு, சாமாஹ்மக போகரு.
 அகல்ய கருணை?

Ⓐ நான்! எனது! என், அம்மவகம்!

மமணா! நுடியல், முசுக்கைக குல்! முசுமீயவை
கருமீ! **நீயே!** அடிய விடாமல், பாதுகா
கிளியை. கைக உகோலி, நாம குமருகீ, ஸீயகவா
னிமீ, எல்லாச் சீயே! எல்லாச் உகோ! என் அநீவாரி
யீயைச் செய்வாமல், உன் உகோயறது! கிடை உன்யறது!

தாய்பாரம்! ஆகிவிடுகிறது!

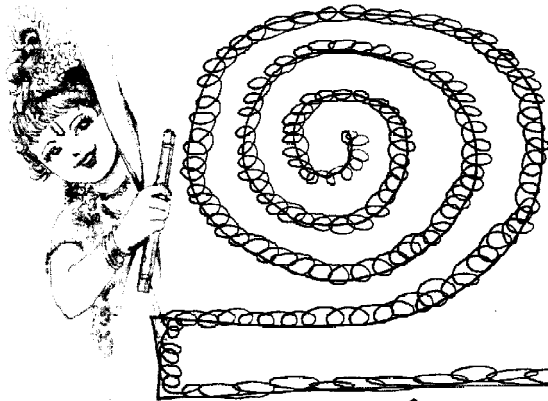
Ⓑ உயல்பாக உடையவ்! அமைகி விடுக்கயல்!

அமைகி உறந்தயல்! **சீரம்** யாழ்வாறமீ செய்வதல்,
தூமை **பரமாக** உமைமல்! ஓர் சாமரணிய,

ஆவறக யாவனயனி! யொன்னியுது! யொன்னியுது!
யொருக்கியுது! **மணியறக** யாவனயனி மல்,

நாமவே, சொந்த உருக்கிவி, மரடீ யுக்கொள்கொளிர

மலேயாரம்! ஆகிவிடுகிறது.

மேலே கூட்டிய இவ்விரண்டை, நாசமாகவேண்டி,
 எல்லாச் சீயே! எல்லாம் உனக்குள்ளே சீவாரிப்பணம்!

(இது நாமமே ஒன்றே ஒர்ப்பு மகவாணிடம்)

இருவது முன்றே, நடப்பது நவமே! நன்மன நக, சாநீகி
 சமரகாமை, ரசமீக துநியில், எல்லாம் ஒன்றே!

அது சிவமே! அது யாமே! யாமே சது! என்னுயிரிப்பாரிப்பணம்!

(இது நாமமே ஒன்றே ஒர்ப்பு மகவாணிடம்)

முழுமையாக! சந்தேக கவகீத மயமின்றி;

விரை விடலால்; தூவ விசைமாமமும் உமமேனை

உறமல்கும்! **சர்வநாசமாகும்!**

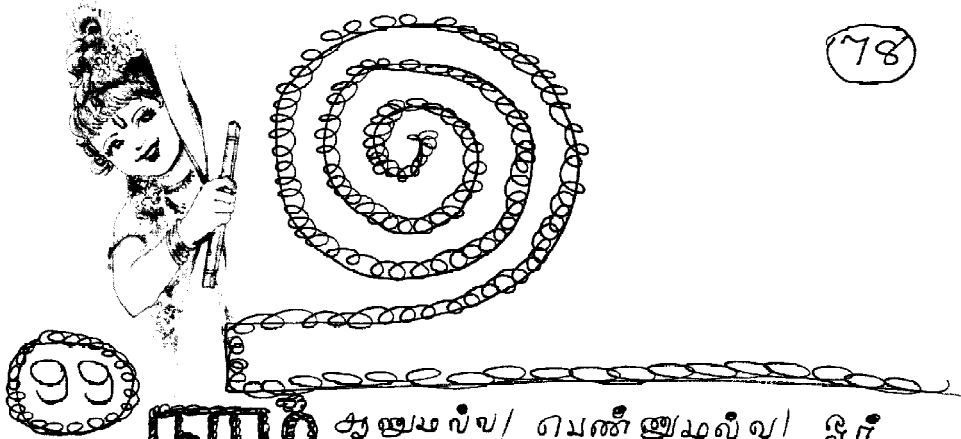
இவ் விமண்டை, தீயே இயக்ககரக துநியில், உன்
 அதை டாண்டி மம விற! ரிபி ரபதும்; தீ அது சூகரெயல்

கூள்விந ண்டை, அதுமல்கும் சூக! **பேசுநசக்துறை**

விடம்க்கிகாடு சகிந்துகாரா.

ரபாறு மையாயிடு! னா

சொல் அற சமீ மர சகமாயிடு

நாமம் ஆணம்வ! பெண்ணம்வ! ஓர்
 சாமானிய ஜீவனம்வ! நாமம் ஆக்ஷரமவ! நாமம் பரமமவ! நாமம்
 நாமம் பரமம்வ! என்னைவம்வ! மாயம்வ!

நாமரூபம்! இத ஐவ, சொடுபங்கர் அரிசுதம்;
 அதன் மயம்வ! அதன் குணம்வ! கிரீவமவ! அமை
 அரிசுதம் நாமரூபம்வ! பரமமவ! மண்ணம்வ! அரிசுதம்;
 மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! நாமம் அரிசுதம்வ! அரிசுதம்
 மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ!
 மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ!
 மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ!
 மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ! மாயம்வ!

மண்ணம் விட குதரம மண்ணம்வ! விண்!
 மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! மண்ணம்வ!
 மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! மண்ணம்வ!
 மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! மண்ணம்வ! மண்ணம்வ!

101

தடுப்பிச்சுவர் :- (80)
 வெளக்கதர்
 மயீ ஓர் கிளிமையைக்
 கிடைய மயக்கீசல்
 நெய்விக்கதர்மம்
 நாமாவினி ஓசைமயக்
 நாமகிய, நெய்விக்க
 கிடையகிரியுயர் கிடைய
 மயக்கீசல் - அங்கீ கிளிமம்!
 இங்கீ வரானகீசல் / பிச்சவக்கீசல் / மயக்கீசல்
 நகாடமம்!

தினம் தினம் செய்கின்ற, தர்மா லுஷ்டானங்கள் எனினும்,
 துருத்தையடனும், வைமக்கியமாக செய்கும், **புகீசு** என்னும்,
 அந்தந்த தேவ தெய்வ நுகீசிய **வழியாடுகள்** எனினும்,
 சூழையுனல்காமம்! அவிவேக ஆராதனை, ஆரக்கீசல் / சூழைய உபசாரம்
 அமை அமைதம், **நெய்விக்கதீசு** எனினும்,
 அருகீசு
படிக்கட்களாக / கிருகீசு ஆய்மக்கீசல்,
ஸதீசு / கிருபையானும்! **பூபரமாதீமா** /
 கிருபையானும்! **பரமாரீத்தகம்** எனினும், நினைய
 உணர்ந்தபின்! மமவைசொன்ன, அமை யெவ்வாம்,
தடுப்பிச்சுவர்! என ஆவிவிட்ட தாக உணர்ந்தீசு
 தாரணம் :- வெளக்க தர்மக்கீசல் / **இல்லறதர்**
மமாகவும் / நெய்விக்கீசல் / **ஸதீசிய**
தர்மமாகவும் / கிருகீசு, பரமாரீக்கீசல் /
 என்மை கிடக்கீசல் செய், படிக்கட்களாக கிருகீசு / ஆய்
 பதீசில் எனினும், **ஸதீசியம்**! **ஸதீசியம்**! **ஸதீசியம்**!

நோவாதீத அந்த (81)
 ஓன் ஓன் நாமவே
 குணத்தே நமஸ்யாயி,
 ஸீவயம் ஜோதியாவே!
 இவ் குணத்தைய இரண்டு,
 நாம வே குணத்தையே
 மாக இருப்பதால், இவ்
 விறண்டையுமீ, விடா வொ
 டைய, அவ் வொண்டையே கூட குடியாய் குணத்தையே
 ஆகவே இவ்விறண்டை, தருப்பிச் சவ்வை அடித்து.

உதில் சொன்ன, இவ் விறண்டையுமீ, **நாமவே**

சமீபந்த ரஜோ குமோ குண
 ஒரு குண ஸ்தவ! கோடிக்கள்

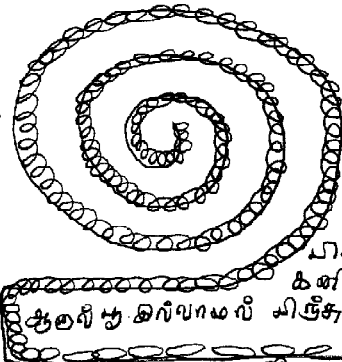
யின்னலிடுகிறது. பரமார்த்தீகமான அந்த காவாதீத
 ஓன் ஓன் குணத்தையான, நிரீககுணமாக இருப்பதால்,
 இவ் ஓன் குணத்தையும், அங்கு செல்ல வுமீ குடியாய்
 அங்கு இருக்கவும் குடியாய்!
 இவ் ஓன் குணம், அங்கு சென்றால், செயலி அடித்து நாசமாகும்!

அஸ்வாரணியம் கருணையுடன் தீய இறங்கி வந்
அம்முனியம் குரிய சீக்கண்ட பனியோயி, நமஸீ அநு
 யம்!

ஆகவே வெளதிக ஓன்! வெய் ஓக ஓன்! **நாமவே** சமீபந்தம்
 அதனோ! நாம வே, குண, ரணத்தையானகர ஓன்!

ஆகவே வெளதிகத்தையுமீ! வெய் ஓகத்தையுமீ **முழுமை**

யாக விடா வன்தி! பரமார்த்தீகம் தருப்பியமாகிறது
 ஆகவே இவ்விறண்டை, படித்தெடுதளாக இருக்கது வந்தியமே!
 அங்கு செல்ல " தருப்பிச் சவ்வை ஸ்தவ்யமே!

பூ என்று சொல்லு (சூ)
 வெளக்கக கர்
 மமாமும்/அது ஒழுக்கம்
 பிச்சு என்பது ஸ்தீரிய கரீஷம்
 ஆதும் பூ என்பது யாடி
 கடுகி உடுகும் தனிமையது
 பிச்சு என்பது காய் துகி
 கனிசும்/ஸீ உமமாமுதரம்
 ஆதலிசு இல்வாமல் பிச்சு யமாது என்பது ஸ்தீரியமே

எம்படி என்ருல் :- **பூவும்/பிஞ்சும்!**

இல்வாமல் **காய்/கனி** உண்டாகாது என்தும்,
 வறாது என்தும்
 சொல்லு ஸ்தீரியமே

ஆதல் காய்/கனி என்து, திலி மனும் பேராது?

பூவும்/பிஞ்சும்! காணா அடியமா? கடுக்க அடியமா?

பூவும்/பிஞ்சும்! ^{ஆதலே} இல்வாமல் காயும்! ^{அடியாது} கனியும்! ஆத அடியமது
 காயும்! கனியும் ஆதம் திலியிள் பூவும்/பிஞ்சும்! கடுக்க இயவது
 கிலி திலியிள், வெளக்ககரீஷம் மே! ஸ்தீரிய கரீஷம் மே!

இல்வாமல், பரமார்த்தீகம் வற அடியமது! ஆத அடியமது!

பரமார்த்தீக **அனுபவம்** மனும் பேராது!

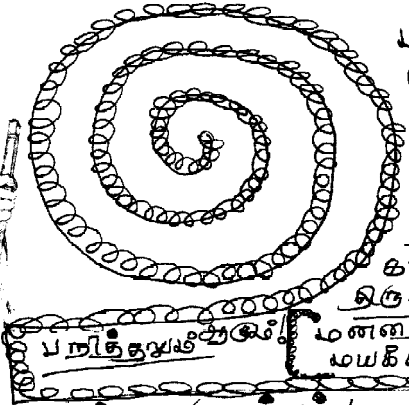
வெளக்ககரீஷம் மே! ஸ்தீரிய கரீஷம் மே! **ஒர்நிறை**

புடன்! மாறும் பின் **மற்றபும்!**

ஒர்நிறை புடன் மாறும்! மற்றபும்! என்ருல்?

இதன் அனுபவக் கதை கீழே கருணிக :-

ரகச்ய விளக்கம்

மனம் கவரும் (43)
 வானிகள்
 எளிதில் - சூரணிடி
 முள்போலியும்! எலி
 யையடிக்கும் வானி
 போலியும்! ஒளிற்ற
 காடடிமயக்கி திசை
 விடும்கூடலும்! உயிர்
 மனதைநாம செய்த காடடி
 மயக்கிநாமபேக்கை கைலேஷு

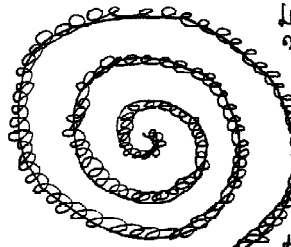
A லவளக்கித்தலை - குருமயம்! தெரட்டலி! பணம்!
 சொந்தபந்த உறவு -
 கவையகரினி, தொடுக்கல் வாங்கலிலும்! போகீ குவரவிஜ
 ம்!

சந்தக்க களங்க கவக்கமயம்! சோர்வு & உயர்வு!
 மிக, மிக, மிக, மிக, **குறைந்து** நாளை
 படும.

B யுஜை! புனல் காமம்! அபிஷேகம்! ஆராதனை!
 ஆரக்கி! நிலேசுதம்! கவையகருடன்! **வழியா**
 குறையம் என்று, நொவ்வதை விட, **நிறைவு** படு
 உண்டாகும் (அங்க வையம் போ! சலிம்போ! யேஸ்
 டாம் என்று, அகங்கார நிலைமையோ! **வறட்சி**
யோ அமல்யம் கிராது. ஒரீகருவியின், ஆரக்கம்
 உண்டாகும்
 உயவேயு வானது பிஞ்சாகி! பிஞ்சானது தாய் கனியாகும்
 [நிலையாகும்!]

ஆகவே முனிபு, யடிக்கை களாக கிருந்தை உறுதரம்
 சுவர் ஆகும், எனச் சொன்னதின் தாமதம் - விவாகம் ஒம்!
 தெய்வீக ஒம்! பிடிப்பற்றதன் மையால், திது கைய கிரீடி
 என்று, உன்மனம் எண்ணும் ஆர்! அமைகாமம் ஒம்
 வெள்ளம், **மாறும!** பின் **மறையும!**

மாறுதல் என்னால்? - (48)
உறவு சந்தம், தொழில்,
பணம், போக்கு வரவு,
தொடுக்கல் வரவுகள்

மனம் பற்றுமல்
இறை உணர்வு
பற்றிய நடவடிக்கை அளவு

மாறாமல், அமைதியாகவும், சந்தவியாகவும்
சான்றிவையாகவும் நடவடிக்கை தொடரவும்.

A மாறுதல் :- இவ்வுடன் சிந்தனை யின்! னவதாகியும்
எல்லாம் தீயே! எல்லாம் உன்னை! எல்லாம் உனது!

என்ற **சரிவார்ப்பணத்தால்** மாறுதல்!

B மாறாமல் :- இவ்வுடன், என்னை யின்! அனைத்து
அறியப் போகின்றவர்க்கு, இவ்வாறுதலே! நடவடிக்கையே!
என்ற நடவடிக்கை, எல்லாம் இன்ன! அனைத்து! அனைத்து!

மாறாமல் என்ற **பிரம்மாண்பணத்தால்** மாறாமல்

இவ்வாறின் உட்கருத்து, என்னவென்றால்?
வெளக்க தரிசுமே! தெரிவிக்க தரிசுமே! இவ்வாறின்
மனம்கவரும்பொறிகள் ஆகவே!

இறவு அனைத்து! **புரத்தியற்கு** அன்னிய மிவ்வீ.

இவ்வுடன் மாறாமல்! மாறாமல்! போகும் ஆட்களும்
இவ்வாறும்! மாறாமல்! படைகளின் நடவடிக்கை அனைத்து!
ஆகவே எல்லாம் பறவாடிய மண்ணே! மண்ணு திய
பறவோ! அமைதலே நாம்! நானும் அமைதல்! என்ற,
உட்கருத்து, வருகின்றவர்க்கு! பேசுகின்றவர்க்கு!
உட்கருத்து கொடுக்கின்றவர்க்கு! பொருளமையாகி!

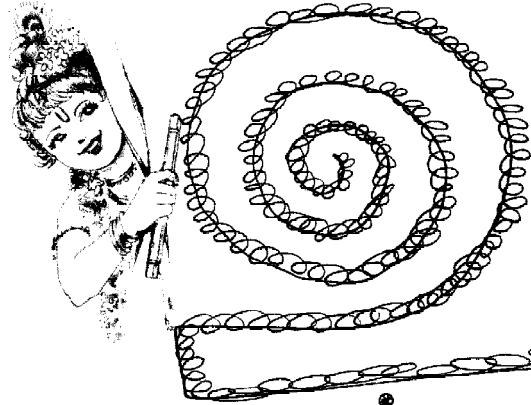
தொல் அற சும்மா சுகமாயிரு

உனக்கு அன்னியமாய், நாம மேக்கோடு;

ஜகத்தோ! ஜீவ கோடுகளோ!

நான்வராதினனோ! (எந்த ஸ்ரீயகயரண)

இஸ்ரீ! இஸ்ரீ! இஸ்ரீ!!

முக்காலம், எக்காலம் இஸ்ரீ! யெனியத,

ஸக்தியம்! ஸக்தியம்! ஸக்தியம்!
 யாந்தீத ரதீவாம் போதம்! கேட்ட ரதீவாம் போதம்!
 யேதீய ரதீவாம் போதம்! உளீட ரதீவாம் போதம்!
 ரகாணீ ரதீவாம் போதம்! யாந்தீய ரதீவாம் போதம்!
 யோன ரதீவாம் போதம்! யந்தீ ரதீவாம் போதம்!

ஸாப நூழீயம்! ஸாபீலாம் போதம்!

ஸாப நூழீயம் இஸ்ரீயம், **ஓரே** இருவரக கிடுக்கவரக?

அய்யடி உனீ ஊடுயாய்! தீ நியாய்! தீ யேயாமாய்!
 யானீ நியாய், அதுவாய்! தீ நியாய்க்கு மேசீ நகதீ நெது,
 விடுகீ ரகாடு சுகிதீ ரகாணி! **ஓயா ஜுநாய்யாய்!**

கொலீ அற சிவீயர சுகயரயிடு

106

தூய்மை தூய் தூய்மை
நீகு:- உனக்கு அயலாக, காணாய் படுகி,
 தணயன்! மனேவி! குடிநீரை! அம்மா அம்மா!

காக்கா பாட்டி! மாமணி மாமி! அணிநு குடிவி!
 அக்கா குங்கை! உறவு! நட்பு! பிரியம் வாடுகிசன்!

பொன் பணம்! மனிதம், அனைத்து ஜீவ கோடி கனம்!
எல்லா நாம ரூபங்களும்!

பரமாத்ம **மண்ணை!** மண்ணை கிய **புறம!**

என்ற விடா அடியினால், எல்லாம் **மண்ணாக**

பார்க்கவும்! உணரவும்! **புகழ்விபுடலில்;** கருப்பன்

யான் மனம் **குறந்து!** நீதிமாரை **அறிவாக**

விடும். அதுவே அகண்டபர நிச்சயம் ஆகும்.

இந்த அகண்டபர நிச்சயம் **மென்சாரு!** **பேசினச் சூறு!**

விடும் **கொடு!** சகித்துக் கொள்! **வாறுமையாயிரு!**

சொல்லி அற சும்மா சுகமாயிரு!

நாமவேமாய் (91)

கேரீதாய் நாயந
 வரீகீகநீகர்
 அரிசீது (மணிதவரீத்
 நாயந சேரீதீத்)
 தீவ கீதாநகரீயுய்
 நாமவேமாத கண்டல்
 அன்னியபாயத் இன்ன
 மறமை எந அன்னவிமீ.
 தீவநவே அநீயல் அநீயநகீகரீய் தண்ட
 தரீய் அநீயந கரீயநகீய் வேகைநீ நகரீய்

107

முன் கூறிய குறிகளில்;

உறுதி

நிச்சயம்

செய்வதே அகண்ட அநீயநகீயுய்
 அதவே தீவநீ முகீயநகீயுய்! இது எப்படி குறீய் எநீய்

நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட
 நாமவேமீகரீ கெடகெட! நாமவேமீகரீ கெடகெட

நாமவேமீகரீ நகீய் மறு

எல்லாம் மணீயநகீயுய்! இப்படி
 நாமவேமீகரீ அநீய் அநீய், மணீயநகீயுய் நகீயுய்!

குறியில் துறையதபயம் அநீயுய்!

துறையதபயம், கரீயநகீயுய் அநீயுய் விட்டால்,

நாம ரூபத்தை (92)
 உறநீது எவ்வளவு
 மனசை உடைத்து
 விடலாம் சொந்தியை
 தெரியும் அகல்
 புண்ணியமாய் தெரி
 யும் அதைவிட இன்ன
 மறனும் தெரியும்.
 அந்நீது அதுவாகவே
 இடுக்கவளமே ஆகவே ஆகவே
 நாமரூபாத கருணை நுடைய நரசம் செய்வாயாத

ஆதீமாவாகிய **நாமே** பரமரூபமாவாதி விடுவேன்

பரமரூபமாவாகிய **நாமே** பரமமொருளாகி விடுவேன்

பரமமொருளாகிய **நாமே** அகண்ட

பேராளன் ஆதி விடுவேன் அகண்டான்,
 எம் பதி நிய மூல ரூபமாத் திடமாத சொன்னான்

துன்பம் கொடுக்கின்ற **துவைபுயம்**

நீங்கி விட்டால், அகண்டப் பேராளனியன நாமே

ஆவேளம்! ஆகவே **புயமற்ற** அந்நீதுச் செயல்,

செய்து இவ்வு அகலை அகண்ட ஐக்கிய சொவேம்

ஆவாய் என, உறநீது கிருநீ அதுவே நாமே நாமே அது
 என் செய்வதாக ஆவகீத, அடியிப்பையாத! பேசினசகீடுறை

வாடகை கொடுக்கிறீதுக்கொளி பொருளமையாடு

சொல்லி அறசுமீமாசுகமாயிரு

உருய்படாமல் (93)
 யோனைன்
 யாநீ எனிலி?
 திருவாய், ஓர்
 நாம யோ, நயந
 அடியாமல், யனை
 கெட்டுப் போனயனை
 உருய்படாமல் யோனைன்
 ஆனம்.

108

எம் மாவருக்குவதில், உதிகீத மெகய்யணு
 தந்த தாவி, சிமீக் கையுடன் கேட்கும், **ஸ்தீகா**
 மாணவன், காண்பது மிகமிக அரிதானது **ஸ்தீகா**

ஸ்தீகா: - சிஷ்யர்களில் **ஸ்தீகா**

சிஷ்யன் எனும்; **அஸ்தீகா** சிஷ்யன் எனும்;
~~கிரகணமொக,~~
 நான்கு யுகங்களிலும், நமக்காக வாழ்ந்து
 காட்டிய, ஸீமலா நான்கள் சொல்வார் அதாவது
 தன்னை அறியும் அறிவை அறந்தவன்;

பிறவாந் திவ மெந்நவன் ஸ்தீகா சிஷ்யன் எனும்;
 அதாவது **நாமருபகுணம்குறா**

கெட்டு **உருய்படாமல்** யோனைன்,
 ஸ்தீகா சிஷ்யன் எனும்; அதாவது, எல்லாம்

நாமாய் / நாமே **ஸ்வாமாய்**
 ஆனவன், ஸ்தீகா சிஷ்யன் எனும்; **ஸ்தீகா**
 ஆனவர்கள் சொல்வார்.

உருப்பட்டு போன
வனியாள் எணிலி? (98)
சத்திகளாயும்,
பவ்வளமகிளாயும்,
ஸித்திகளாயும் கற்று
உவகம் நடுநடுவிக,
பேருமீ யகூழ் வாங்கி,
நாமடுய குணம் குநீ
குத்தியோடு நாமடுயம்
பெடமலீ இ குப்பயன், உருப்பட்டு போனயன் ஆனம்.

உவகின் நடுயிவ், பற்றவ (பகுதிக்கு) கிய
களாயும் கற்று உருப்பட்டு போனயன்!

அஸுத இவ்வயன் என்னும்; சொல்லார்!

ஆகவே ஸத்தான மாணயன் கிடைப்பது,
மிக, மிக, மிக, மிக அரிதா குமீ!

சாதகமாய் இவ்வயனுக்கு ஏற்ற வானு
மிகநூல் உப தேசம் செய்யும், ஸகீகுடு கேவனும்!
மிகமிக, அரிதான கிரும்.

ஸயாருள் :— தன்னை அறியும் அறிவா
கிய, ஆதமனாஸம் அஸுபயம்

பிறவானுய ஸய ஸருதவாள் எவறோ? என்னும்;
மோர்! யகூழ்! யட்டல்! யகூழ்! இவை கருகீத்,
அதுயதயாயும்; **நாண்! எணது!**

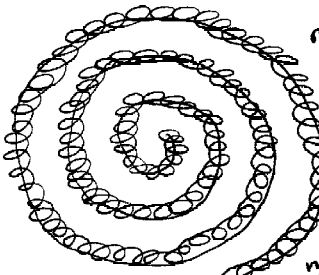
பெடமலயாயும், உன்னவாள் எவறோ? என்னும்;
சகீகுடு குவாயும்! ஸித்தி யரு டுறாயும்! மஹிமை
தூர், அனேகம் மொகுநீயவாள் எவறோ? என்னும்;

ஸத்ருநாதனை (95)
 காண்பதுபிந்தித
 அரிசுரமும் உலகினி
 பூரிப்புநீனியம்! ஸீபக
 வரன் திருமய! இயது
 ஸைய சிமதந்தயம்!
 இளைந்தார்! பரம
 கருணையுடன், ஸத்ருநாதன்
 அந்நியன் உரும். உந்தித் துக்க வேளும்!

அம்படிப்பட்ட **மலறாணி** சாமானிய
 குணை, ஸீபகரணிகள் செரல்யர். கல்
 உலகம் துஷ்யர்க ருக்காக, தனிநி அபிரகீது!
 நானி! என்னல்! எதைது! நகல்! துயனிந் கவந்தி,
 அதுவே நாம! நாமே அது! என்ன அனுபவம்
 ஸ்வயமாக உய்ந்து, பரவ் விரலிமா னாநிதமே!

ஆருவாய் மடலும்! மகவி! யேர்!
 மகதி! விபாபாரம்! விளம்பறம்! ஆடும்பறம்!
 எவயம் இலீவாத வறாய்! **பாதலகையே**
தேசமாக உடையவறாய்! பரதேஸியாய்!
 ஆனவறாயும், தம்மை நமீயு திருவர்கியாயும்!
 பரதேஸியாக, **ஆருவாய்**! எவறோ?
 அவநையே, ஸத்ருநாதன் உய்ந்து, ஸீபகரணிகள்,
 செரல்யக் கேள்விமீயு கிடுமே!

96
 ஸாமான்ய குருவை
 எங்கும் காணலாம்
 தவி கோஷத்தின்
 தாக்கு அலர்கள்
 பளி இருப்பதால்
 அலர்க்கி கருடையும்
 சக்தியும்! அபர ஆத்
 மையும்! ஸித்திகளையும்!
 அறியாமலே ஸாமான்ய
 குரு ஆயினர்.

3 **பேதாபேதமற்ற இந்த நூலின்,**
 புத்தகத்தை **ஸ்வய நூறநூய**
வநூல எவர் வந்தாலும் அவர்க்கியவரன்
யாருள் :- இந்த அத்வைத நூல்களது,
 நிறைய உண்டு என நமது வசடாது. சொல்ல
 உயவாத **புலகண்ட** எல்லா வகியும்.
 ஆறாம் **சுவநாள்** அறியவது நகாருகியும்.
 நாமனை :- வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! குறும்.
யம் / இந்த **நியுகதை** என்ற **சுவரகஸ்**
 ஒன்றே; தவியு அன்ற ஆக ஆதீனவகமாக,
 மருப்பதால், ஆதிஸ்தி உறான்கள்/அனை வரும் ஒப்பக்
 தெரண டு குகி என்றார். ஆகவே, பூநீலபுண்ணியமும்,
 பூநீலவரன் திருபையம்! ஸத்தரு கருணையும்! இச்சமகன்
சிரத்தையம் / இன்னந்தவர்கருகீடக, திநூலு,
 கையால் மல்க்கும்! **ஜவன் முக்தி** ஆகவே
 அவ ஸக்தியம்! ஸக்தியம்! ஸக்தியம்!

ஈ

இய்யடி ஒதிய திறலீ (சுதீத அநீநயகம் உளவீத்து
 இந்த நூல், உவகின் துரியலீ **பிரசாந்தி**

சீறப்பி அம்மலீ! மயற வில்லி என்மலம்
 மக்தியமே!

மயாரூர் :- நாம ரூப, கக ஜீவநீகரியம்,

உணீடு என்மீ நசாலீலா விடீலஜமீ,

கிய்யடி அனுயலி என், அனு கூல, அனுபல,
 வாசகநீகரி, உலுமலில்லி!

பூராணா & கிருகாசா | கதை
 கிருகியடி
 அம்

கதைகநீ குவமாத, குவாத உகநீகரி களாண,

சூரி கந்தநகீகரியம் / **நாமரூப** / மத்வ

குணம் கருடனீ இல்லி! இல்லி! இல்லி என்மே!

நசாலீலஜமீ, வெளகீத தநீமீ தையடி!

உயீலீக தநீமீ மையம்! இலவ கிரண் மம்,

மனதை ஜயிக்க (99)
 வெடும் விருள்
 அயதும் இலிம்.

மனதின் கிளிய
 துளிய அறையி லம்ப
 நி தியத நீமையினல்
 அறவினி ஆண்கை
 அருபலிக்க தயவிடு
 துள்ளினர். அத தலி

படு வினிந் துணதவம் ஆடும். எவ ஏற சீர்
 துணதவன் அதவத அறவ அருபவம்
 மயது திருள்.

மனம் வசம் அகம்பலடமாந்தர்/இந்த
 ஞாபி வையதும் இலிம்! ரொடுவதும் இலிம்!

அந்த அளவுக்கு, அயர்கர் **மறை** ராஜ்ய
 பவம்! இருக்கிறது என, மடம் மய உணர்வு.

அவ்வகை ஜடமாக இருக்காது **மனம்**
 வசம், அகம்பலடதன் மையினல், அவ்வகை

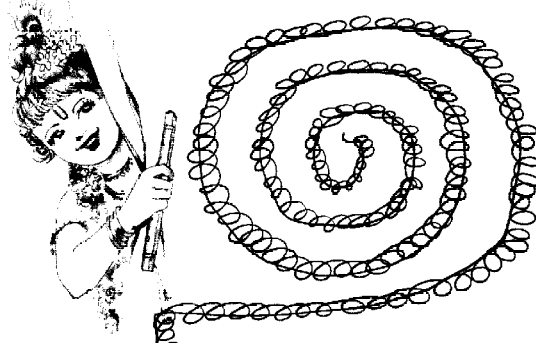
சொல்லுகவது: **நாமஸ்வம்**
 வேண்டாம் என்தும்; இலிம் என்தும்; சொல்கிற

ஜகத் ரகச்யகலையே!
 இலிம் என்து சொல்கிறே? அயயயயயய

அதவைதம்! கேளவ கிலிம் யென்து, உவகை
 ஒதுகிலிபடது! இய்யோது இதை கவனிக்கால்,
 நாண் ஓர் ஜியன்! நாண் ஓர் ஜியன்! எனமாந்

உட டிக் ககாண்டுகில், இந்த **மனமாண**
து!

100

நாமருப ஐகத்தை, எடுத்து என், சொந்தம்
கொண்டாடிக்கொண்டு, அந்நவம் தேவைகிளி!

என்கிறதும் அப்படிப்பட்ட உபகமம் வேண்டாம்
அப்படிப்பட்ட ஜீவர்களுக்கும் வேண்டாம்! என
கிந்த அந்நவம் **மறுக்கப்பட்டே!**

எல்லில் (சுருக்கிழக்கல்) கோன்றிய,
உய்யும்பது மகதாரை! நீ! நாமருபம்

எடுத்தாவிட்டால், எங்கே அன்றையமாத்
விவரமாயா? என அந்த நாமருபம் கிற! கண்டது
தம்மொடு! கவந்து கொண்டு! அதுவே **நம்**
அந்நவம் கிளி! கிறவியு சூதும். கிப்படிமை

கண்டது, மனக்காரை நீ! பெரு வேண்டுகாமல்?
விட்டுக் கொடு! சகித்துக் கொள்! பேசினசக் குறு!
வாழ்ந்தாயாவிடு

சொல்லி அறகும்மா சுகமாயிரு!

என கிந்த இதழ் குடிக்கிடுமே! **பாபா.**
எல்லாம் இன்றே! அதுகொண்டே!
அதுயமமே! யாரமெல! அதுவே நீவகன்! குறுக்கெயல்.

(ஸத்திய வாக்கை)

101

ஸத்தியம் பேசும்
தர்மம் செய்கும்
நாவ அடக்கம்
கருணையோடு இருக்கும்.

“ஸத்தியம் பேசுவது தர்மம் நிவேதனம்!”

தர்மத்தை அக்காரியில் குது எனப்படும்!

எம் ஆனந்த குருநாதகளை! தர்மம் எனப்படும், ஓர்
காரியம் போலிருக்கும்.

குது எனப்படும் கார் **மேகம்** போலிருக்கும்.

மாரி காவலில், காரியம்! அகிலம் பிரகாசிக்கக்
கூடாது! பிரகாசிக்க முடியாது! பிரகாசிக்க இயலாது!
அதுபோல, தர்மத்தை (காரியம்) குது (கலிகோஷ
மேகம்) மறைக்கவேண்டாம் என்பது! மறைக்கவேண்டாம்
என்றும்! அதுவே கலியுக நியதி! உத்தியோகம்!!

இந்த மேகம், யாருக்கு மறைக்கும் என்றால்?

காமம் & காமச்சாரம் (எண்ணம்)

என்றால், எம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸே நம: என்று!
ஆனால் இங்கு, **மதுவையும்!** சேர்க்கும்
நொடிகிருந்தால், அதுபல ஸ்ரீமதுவானார்கள்.

நாள்! என்றவ்! (102)
 எனது! என கர்மா
 எசய்கால், விதி எசய்வ
 சூடியாகக் காள் கேட்கு
 பசியகவன்மம் உணர்வே
 எவ்வாய்த் தே! எவ்வாய்
 உனதே! எவ்வாய் உனதே!
 எனவெய்துரி, கர்மா முடி
 யுயர்! கர்மா நகரடாது! அன்துநீய்த் தேவ
 குது அன்து விதிசரியாக் எசய்கிறது. எனவரை

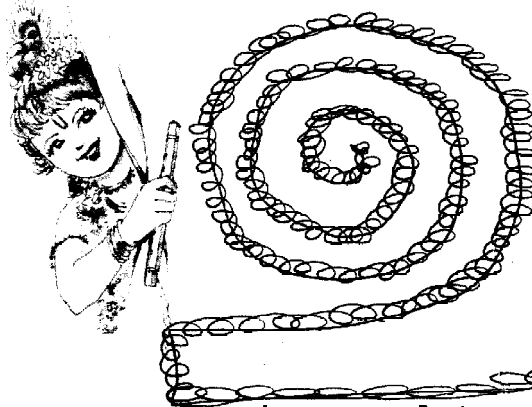
ஆகவே கின்றைய கவி யுக்கில், முன் ஈடரியாய்,
 பெண்! பணம்! மது! போதை மயக்கம்! ஆகிய,
 கிழ்ச்சியும், எவரை முழுமை யாக ஆட்படுத்திக்
நகாண்டதோ! அவரை கவி யுருவறயார்.

A தர்மம்: - இது அபிவதில்லை. மறையரும்.

B கவிதோஷமேகம்: - இது கார்
 காலத்தில் (கவி யுக்கில்) தந்து நீதிரமாக, கிருய்
 பதைப்போல் தேவதீயம்! காற்றடிக்காவி, கிபந்தியில்
 எவ்வாய்த் தே! எவ்வாய் உனதே! எவ்வாய் உனதே!
 என்ற பசியகவன் மம் உணர்வே; அக்காந்து ஆகும்!
 நாள்! என்றவ்! என தே! அக்கார் மேகம் ஆகும்!

இதை எப்படிச் சொல்கிறார்கள் எனில்?

விதி சதி எசய்கிறது! எனின் அறிவிக்கம்
ஆதல் விதி சரியாகு எசய்கிறது!!
 எனின் அறிவா ஊடகர்

மனைதை தம் உசயீ கெரண்டால், விகிசாரியாக,
 தம் உசயீ மையெய்கிறது. என்மறை அனுபவத்தில் உரைவாய்.

மனைமீவசம் நாய் அகம்யடிகீ கெரண்டோ யா
 விகி சுகி நெய்கிறது. என்மறை உன் மையாக தெரியுமீ
 இக்கலியில், மனைதை தம் உசயீய டீகிவ வகரீத், **குரூ**
மாரீக்கம் சூர்வாரீயீயணைமீ **குனீ** குறீயுர **குரூ** குறீயுர
 இநீவயே இலீ நு. என்மறை உன் மையாக உன்மீ

உவ் மீதி என்மறை செயல்படுகிறது என்னும்?
 என்மறை செயல்படுகிறது, என்னும் மார்கீக்கரலீ??

எண்ணாமே / **எசாலீலாகவ்யம்**
எசாலீலே / **எசாலாகவ்யம்** மாறு
விதிநைய / **திருமட** செயல் வகி உகுக் கிறது;

என பநீயுரானீ கள் சொலீயரீ. கிதைச் சொலீயுமீயுர,
 உதிதியானீ உசுரேய உகி நெய்துமீ என்மறை, அகூர
 உசுரைய உகியரலீ நெய் வறாய் என்மறை

அனுபவநாயீயிலீஎசாலீயரீ!

நான்காணும் (10)4
 நுடிக்ஞ்செய்!
 எளச் சொன்மைன்,
 அறவிகார, அகிகார,
 ஆகிக்க போஷையரீ!
 அச்சையயில், தம்
 தந்நிதயும்! மந்தம்
 ஸ்ரீ மஹான்கருஷி! கருமி

யறத மறந்தானென சொல்வாய்! மறக்கடிக்க
 தய்படேன், என்ஊதானி சொல்ல வேணும்.

அந்த அதுபயம், யாது எனில்? யாரா யாரகக்கில்,
 சுவ காலகிகரி, காலகெகி ருமீ உணர் வர்.

யாட்சாலி! அரச அமையில், மாமையங்கம்
 யடுகிருள்! அறவுது துரி யோத னன்! தம் வரீ

சுகம்! சூழ்ச்சி! கபடம்!

ஆகவிய எண்ணங்கி **வெருக்கிறுரை!**

அவ் வெண்ணங்கி, சொல்வாக **வெடித்தான்!**

அந்த கருமீ! சுருமீ! கபடச்! சொல்வானது, எய்யடி வெளி வருகிறது
 என்குள்? யாட்சாலியை **நாணி** எனும், **வேணி**

என்னும், அழைக்கக் குடியில், கிருநில்காரல் அறவிகார
 அகிகார! ஆகிக்க! நுடியால் ஆனை யடுகிருள்.

① அடேதுச்சாகது! இக்காணியை **கருமீய வந்தி**,
எனது ரகாடையின் மேல், அமரச் செய் என்குள்.

② அடேதுச்சாகது! அவ் வேணியின் தேடையை, அவிக்க
நான்காணும் நுடிக்ஞ்செய் வாயாக!

என்கருமீ! சுருமீ! வாய்க்கைகரி மற யோதிகாரன்!
நான்! எனது! யோருமீ சூழ்மாராம் ஆகும்!

முன்பகை நொடரிச்சிடி-
நான், என்னை, என்ன,
என்றதுமெயல், மகிழ்ச்சி

105

வகரகோர

குணவந்தரி, நவநிடம்
இருக்கிறதே? அவன்
தனை திடீர்து மறக்கினி.
முன் இருப்ப வரகரி யுமி, திடீர்
துமிடுகினி, திடீர் என்ன
விரியும் என் பதை யும் மறக்கிற விடுகினி. அவனை
முன்பகை மெய்கி, மித மகல் விரியும்! திருண்- குடிக்கல்.

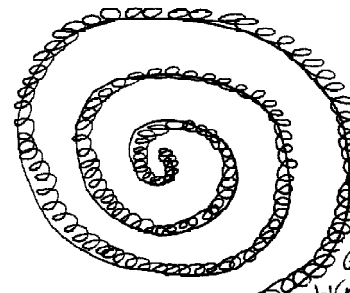
அந்த வாழ்க்கைதான், காணும் நிலையில் **அவன்**
மணம் காட்சிநிலையல், எம்மடி அமைந்தது என்னை?
அவன் என் கொடையில் அமைந்து விட்டார்?

நான் எம்மடி அனுபவிக்கேன், என்னை நிலையல்?
காமம் / **மோஹம்** / **புராஹம்** / **வேகம்**
கதிரினைய, மனதால் அனுபவிக்கேன்.

மனதின் என்னால் செய்கிறேன் செய்கிறேன்!
மந் நென்குல் (செய்க்கால்) செய்கிறேன்வாய் செய்கிறேன்
என்ற ஸ்ரீமதகால, நியலன் உறக்கம் மயா நுதிதும்.
கிதன் குவக்காத, கினைவகு கடைவியல் உண்டு.
துச்சாதனை, அம்மந்காலியை, கினைவோடு போது?

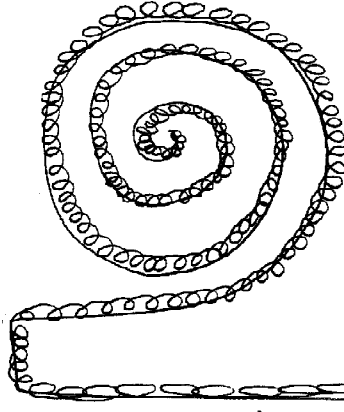
அவன் கரம்கள் / அவன் கடைக்கல் தலைமுன்
அவன் புடவையைய தலைமுன் / அவன் உடல் தலைமுன்

கடி ஓடுகிற நிலங்களில் **அவன்** கடிவாய் போது
முன் சொன்ன நிலங்களில் **அவன் மணம்**
கற்பகைய விடுகல், அனுபவிக்கிறேன்.

சரிந் ஸிபரிசுக்கிடு,
மணக்கம் கதம்பிணை
விரிசூ, உய்யாட்டை
ஆடுப் பேறு, இன்பக்கின்
எலிபக்கே, போய் விடு
கருள். அந்த இன்பக்கின்
எலிபயாறது, மரணக்கின்
பட்டுக்கி என்னைது, அநியாமல்
மணக்கமணம் மணந்து கொண்டு, தாராளிவாகிறது.

ஆத்திரம் அறிவுநாசம்! கோயம் பாயமறியாது!
என்ற உடக்குக ருக்கிணங்க, **எய்வறகு**
வரி! எண்ணம்! சொல்! செயல்களால்! கண்
கோடி குணங்களுக்கு ஆட்படுகிறதே, அயன்
நிகழ்காவக்கதை **மறக்கடிக்கப்** படுகிறன்!
வரும்காவக்கதை **உறக்கடிக்கப்** படுகிறன்!
அச்சுடணம் என்ன பேசுகிறோம்? என்ன செய்கிறோம்?
அகனி விளையுமையடி முடியும்? தகனி வறர் வறர்
எல்லாம், பாடகக்கப்படுகிறார்கள்? என்சிக்கிக்க
முடியாமையடி **அறியுதான்** டேவியடுகிறது!
மணக்கணிகள் அகவ திறந்து விடுகிறது!
இந்த அறிவுக்கணை, டேவையகையே, தாரணக்கம்
கூரியின மறா க்கிறது என்சென்றனோம்!
உகைக்கணை, கெடுவரும் விண்ணென்றாம்; **மகி**
கெடும்வரும் **முன்னே!** என்ருக்காரும் முன்னேரி!

12 ஆண்டுகள் உன வாசம்! ஒரு ஆண்டு அநீருகு
 வாசம் என, 13 ஆண்டுகள் குடிநீருகு! இவ்வரை
 கரகீதுக் கெளண்டி ருக்கு **பழி & பாயம்!**

புதிதீ சொந்தி பாயச் செயல்! இரண்டாம்
 இருவரையும் **பழி** எண்ணிவிட்டு **புரை** வாங்கி
 விட்டது.

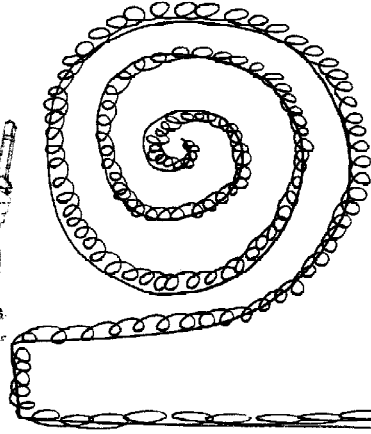
இதுவே விதியாகும்.
 ஒருடிக் கிடுகீக கரம், துண்டிக்குப்பட்டது!
 தட்டிக் கரட்டிய ஒருகட, அடித்து ஒருறுக்கப்பட்டது!

இறுக்கூகன் சூது கௌவும் என்னும்! துண்டிக்கும் நயாது
 கீகிருகீது, ஒரு நரன் உயலிழை என்னும், சொன்னீகரீகன்
 இறுக்கூகன், அமசன் அனீருகு விசாரிக்கு, தீர்ப்பு தொழிலி
 துண்டிது உயு கீகுவானீ. ஆறல் தொழிலம், அயனீகிசுமீக

புண்ணியங்கிள, **அநிலவேகமாக!**
 புதிக்கசீ செய்குவிட்டு, பாயம் **எங்கி** உருமீளேது

துய அருகீது அடித்து விடும். ஆகவே தொழிலம்
 தீனிய கெளலிழை என்னீகரீகன். புண்ணியங்கிள
 உநிலவேகமாக, அவனுக்கு கெளருகீமீ போதுகொன்,
 அவன் கெளருக கெளருக நயல் நயம் ஆடுகிருன்.

108

இறை அநியாசகமாநீதரீ, அநியாயமும் அகீரம மும்
 செய்கிறவன்கரணே, நவமாநகயழ்வாமாநகயழ்
 வரழ் விருன், என நவருத கனகீடு பேர தென்றநர்
 ஆகவேதான், விதி சதி செய்கிறவ், என்பறுத,

மறநீ! விதி சரி (யாக) செய்கிறவ் என்குரீகந்.
 இனி நறகு முக்கியநீ நக யும் உளமயும்.

நாண் டேன் கிநீகிற வேகய் செய்கிறுன்.
 அங்கு உறீவகி, அவநி விருய்யகிறுன் ஆறல்
 இவன் ஆடவ் கநியநி **குருவாக** உறுத

கொண்டதன் மையிறவ், குருவகீடு டரியம திய்ய,
 மரியாநகய கொடுக்கிறுன். ஆறல் உறீவகியேற,

காமதீதீஸ் உத்குண்டதன் மையிறவ்
ஆத்தியர் வைறியறவ்!

நாண் டேனகீடு, துரீ சரயயீ கொடுக்கிறுன்.
 இவன் மயநீ நக கிறுது, பட்ட அமநீ நககீகாக,

கொண்டதன் மயநீ நகமற, சரயயீ கொடுக்கிறுன்.
 இந்தநிலி தேவேநீ தியுத்கீடு கொடுக்கிறுது.

உளர்வசியின், உவருள செயலுக்காக, அயற்கீடு
 ஓர்சாயம் தொடுத்த விடுதிடுனிதரண்டையனை
 யாரீகீது. ஓதரண்டையா! அயர்சாயம் திடையகிட
 துதரன். அதுக மரநீற முடியாத. அதன்

கருமைய, குறைக்கீடுமீ என்சீ சொல்லிவிட்டு

ஓராண்டி / நீவண்ணைக்கொன் திருக்க

வேண்டி என்அம், அது உனகீடு கேளயப் பல்
 போது சமீகியமா மீ என்அம், அந்தரன் அது
 உன்அம்நீறிவிட்டான். அச்சாயமும்

பாண்டவர்கனின், அருகுருக வாக்கீதுல்,

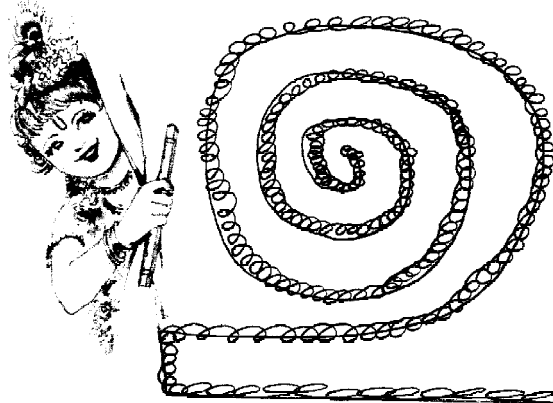
ஒருகுடிம், தலமண்ண வாக்கீடுமீ கரவகீதிர்
 அச்சாயம் யானீயெய்வகாக **கரைக**

சொல்கிறஅம். இய்போது கரைக ருமகீடு வேண்டி
 அதன் மூகீதிய கருக்கீடுகரன், நமகீடு கேளய

நாண்டயன் **சூருநாமாபுக்கு**

யருமை தகீது, அடியாண்டுக்கரன். அதன்

காரணமாக, உளர்வசியின் சூதையை நிராகரிக்கரன்.

110

காமமோஹமலோஹம!
வேகத்தைக! உடைக்கக்கொண்டே.

ஆறாய் சாயம் வந்திடுக! அச்சுறாயம், அயலகீடு
அனுசுலமாயிற்று எனகமடவம்
 உணர்ச்சுறவ் பேரவயம்!

உறை குரு உணர்வோடு வரும் வாகீடு!

பிரமாணமாடு நசாங்கீடுமே. அறவ

ஆளங்கீடு ஆடுமே! **ஜீவ** உணர்வோடு **நாண்(எண்ணி)**
 என்னுடையது

வரும் வாகீடு! **கிண்ப துண்பமாடுமே!** அறவயண்ணிய

யாமமாடுமே! அறவ இனனமறமை ஆடுமே!

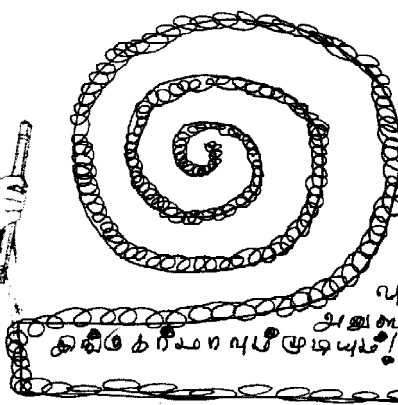
கிண்பமே தேற்றிவை, **துண்பமே** வந்தேகீடுமே!
துண்பமே தேற்றிவை, **கிண்பமே** வந்தேகீடுமே! ஆறல்

ஆணந்தம்! கிண்பமாடு, **கிண்பமே** துண்பமாடு

மறைகீடு! அகீடுமே! **நாசம்** ஆடுமே!

கிண்பமேயம்.

தர்மத்தை இக்கலியில் சூது கௌவும்

விதிக்கப்பட்ட, **விசுவயை** 111

மறந்தேவா! விலக்கவே
மறுக்கவே! முடியாது,
அதை குனி மன்தரிளி
வைத்து, வே ரெடுகரீயர்
புடன் இதுத பினைத்து,
அவ்வலமாரகை முடியும்!
தவிடுகரீயர் புமுடியும்! வேறுகரீயர் புமுடியும்!

உல்கள் பிராமி உக்கிரிப்படி! ஓர் சூய

கர்மாவிதிக்கப்பட்டிருக்கலாம், உங்க குடைய,

அறை சூரு உதும்! அவர்கள் வாக்கின்

உதும்/நீங்கள் வைக்கும் நம்பிக்கை யின்,

வைராக்கிய மாணாது! அதை,

நடக்கியும் முடிந்தேயும்! அது உன்னைப்படுத்தாத

நிபயல், முன்பின் மாற்றுவாய்! அதை

புது குறையும்! வலிமையை குறைக்கவும் முடியும்.

அதை நடத்தும் கோக்கத்தில், ஒரளவியின்சமயம் போல!
அதுக வமாத் தவும் முடியும்! காறணம்:- இதை

நாமமே உலகம், அதுவுடையது ஒல்லாம் மண்ணகியபரம

அதுகியங்காத உன்னை யிருவ், இயங்கும் அவதக

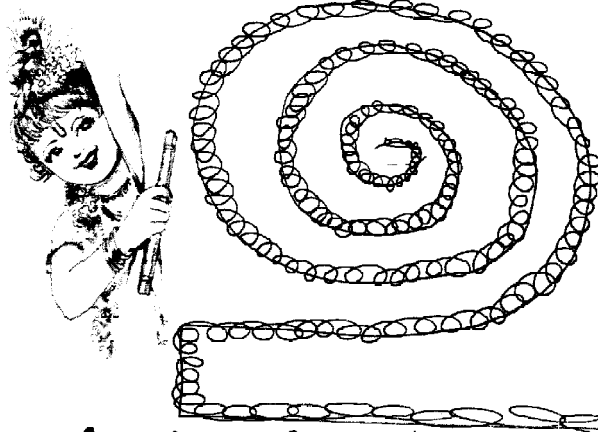
இதை அவநியம், அது கியத் தும். இங்கு உல்கள்
நம்பிக்கையின் வைராக்கியமே, உவதமைத் தும். தர்மத்தை
இது கொள்கிறதும், அவதகிய கருத்து அம்மேகத்தை
மக்களோடு, உயிர் உயக்கி விடும். அவதகியம்!

மாடு என் றய்யம்.
 பசு என் றய்யம்.
 திது வார்த்தையினி
 மொறுபாடுகொள். ஆகவே
 கருவக்டி இனக்க வாய்.
 பசு, எருமை! எனச் சொல்
 ஜம்போது இனக்கொள்
 வேறுபடு திண்டை. ஆகவே
 கருவ இனக்கொள் ஒரு
 யிடு.
 தானைப் போல வே, திதுயரை
 விளக்கக் கொடுக்க வை, அனைத்துப் பசுக்களின்
 விளக்கம்! இவ் போது மொறுபாடு, அனைத்து குறையினி
 ஆம்.

மொறுபாடு! இங்கு ஒரே கேள்வி எழுதினது! அதாவது,
 முன்பு பவ மடல்களி டியல்! நேரடி உறையாடலி களினியல்!
 காங்கல் லாக்கொன்று, யிறாப்புகள் மாற்றுவே
முறுக்கவோ/விசுக்கவோ/ பா
 முடியாது என, பின்பு பசுக்கள் சரிக்கொள், சூலமாத, அவிசுடு
 உதவிவாக, சூலியிடுக்கிடுக்கிடுக்கி. ஆதலி இவ் போது,
 சூலம் திண்டையிடு, சூல வேறுபாடாகவு
யிடு/ மாறுபாடாகவுயிடு கொடுக்கிறது
 ஆதலி, வேறுபாட்டால் ஒரு பிடியாது, ஆதலி
மாறுபாட்டால் கருவக்டி கருவக்டி கொடுக்கொள் மொறுபாடு

- Ⓐ மொறுபாடு:- பசுவையுயிடு! மொட்டையுயிடு! மொலிவினயிடு!
 யலிவினயிடு என, கருவக்டி ஒருக்கிடுக்கொள்ளலாம்.
- Ⓑ பசுவையுயிடு! எருமையையுயிடு! மாடு எனச் சொன்னுய்யம்,
 இனக்கொள் வேறு/வேறு/ கொள் அகத்திவிடு
 இங்கு கருவக்டி மொறுபாடு கொடுக்கிறது. இவ்வென் கேள்வி?
- Ⓐ யிறாப்புகள் என ஒன்று விளக்கி! மாற்றி! மாறுகிடு! பிடிய
 ஒன்று? முடியாத ஒன்று? விளக்கம் கொடுக்க?
- Ⓑ திறை குடு/ நுயிடுக்கொள்ளி, வைக்கொடுக்கொள்,

விலக்கவும்! மறந்தவும்! அது கூலமாகக் கவும்!
 முடியும் என்கிறீர்; அதை விளக்கக் கேளையு.
 வைக்கியம் :- ஸை அனைவன் உய்யவே. இதுமேல்
 கேள்வியே? எல்லோர்க்கும், இவ்வு சந்திர சூரியம்,
 உண்டாவது நியாயமே! சந்திர சந்திர கவும்.

Ⓐ கேள்வி :- பிறமக்கள் என்ற குன்று விலக்கி மறந்து
 மறுக்கி/கூடிய குன்று முடியும் குன்று?

பதில் :- சூரியம்! கரிமா/ பகீர் கரியிர்,
 கனக்க/மறந்து/மறுக்க முடியும் குன்று குன்று ஆதல்

அத்வைத நூலா கரியிர் பிறமக்களை,
 விலக்கி/மறந்து/மறுக்கி/ முடியும் என்று சொல்வதைவிட,

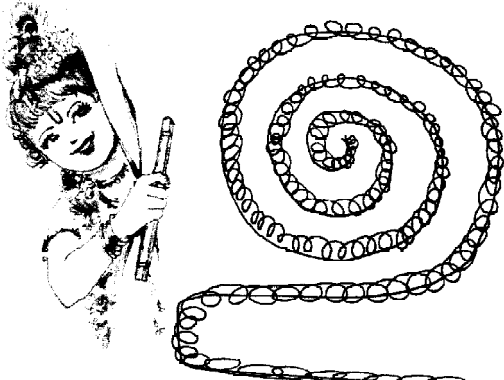
அறநாடு இலகி/ இலகி/ என்ற,
 தள்ளி விடாமல் காறமை :- எல்லாப் **மண்ணை!**

என்ற அனுபவம், ஸ்ரீய மாக ரெண்டு மடக்குமே,
 பிறமக்களை, இல்லெய் நே, நகில்க்கு கரியிர், நாம

நாமக தடுக்க முடியும்! இவ்வு மடமே மண்/மண்ணை மறந்து!
 மடமேறாமல்/நாம மறம்/என்ற **ஸூத்திர நூலா**

ஸூத்திர நூலா

பொதுவான கருத்து:—வெளக்கீசை என்ருல்; நாமமுயங்களு
முக்கியம் ஆகும்!

அது முக்குண சம்பந்தம் கொண்டு இன்ப அணியம்
 அயல்பில் உணர். ஆகவே, **ஆனந்தம்** கிளிய.

பெய்க்கீசை என்ருல்; நாமமுயம் அணியம் சரிவாரியம்
பயன் அக்கறையம்/பயம் அக்கறையம்; உறவு

ஆனந்தியில், **ரக** (மதம்) குண சம்பந்தம் கொண்டுதான்
 விட்டது. இங்கு இன்ப அணியம் கிளிய. ஆனந்தம் உணர்.

அதவும் **பேராசந்தமே!**

பந்தாரீக்கீசை என்ருல்; நாமமுய, குணம், குறி, கிடந்த
 உறவு.

இத குணமவியான **நிக்குண** சொமுயமாகி விடுவது

இங்கு—விதி, விதி! மனம், புண்ணிய பாயம்! அயலினி விதி
புயல்செய்யம்! சாயம், விசுவாசனம்! பிறப்பிக்கும், ஆதாயியல், சந்திதம்,
ஆனவம் கணம் மரைய பயந்த முயலவல்! மணி, மொளி, மென்மணி

வலிய ஆசைகருமம் நிச முயமாகி,
அயல்தருதமரான கிடம் ஆகும். இங்கு பிறப்பிக்கும்
புயல்செய்யம்! ஆதாயியல்செய்யம் புயல்செய்யம்! செல்லவோ
என்கவோ! கிடமுய கிளிய. அயலாக அகிலிய.

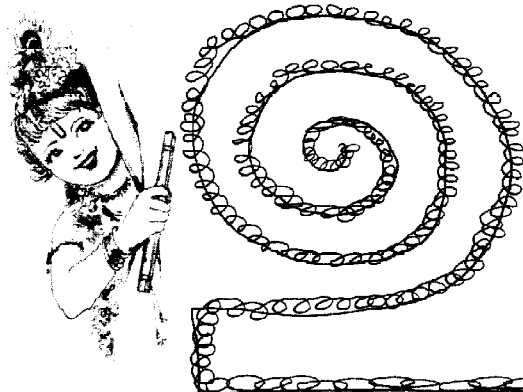
எல்லாம் மண்ணைப் பரமே

எனக்குள்
 நாமும் மண்ணை (பரமே) அளித்து நாமருபநிகரமும்,
 மண்ணை (பரமே) எண்ணம்! செளலீ! செயல்! ஆகிய
 இம்முள்ள மே மண்ணை (பரமே) சார்த்திடுங்கால்!
இருப்பதுவே நாயுறு நாயுறு
 என்னமவுணர்வு! உறவு குறையாத திரிவாமல்!
 அனுபவ குறையாத கிருங்கால்! சாமல் உது? அறகர்
 சார்த்தி உதி உது? விவர்த்து உது? விவர்த்து உது?

ஆகவே இதில் உடைய, மனமாயுறுகுகளையு! அகனி
 உத்பயவிகளும், ரவளதிகளும், நெய் உதிகளும், பரிசுத்த கிருங்கால்
 விளையாமல் இரீ **மாயாவுறு மனமும்**
 இரீ உதிகளும் நாயுறுகுகளும்.

நாயுறு நாயுறு நாயுறு நாயுறு
 உல்கள் அறிவின் உதிகளும் மனம் கிருங்கால் உதிருங்கால்.
 தீ அறிவாத உதிகளும் கிருங்கால்!

இரீயும் இரீயுறுகுகளும்
 எல்லாம் இரீயும் உதிகளும்
 அருவையம்! மரமும் உது! **பரமே**

அனுபவஞானமும் பண்புத்

யமும்!!
 பத்தியின் கருவியில் ஸ்தம்பகவாதேவ;
 ஒன்றாகக் கவந்த, **ஞானம்** நயந்த ஒருவர். சீரீ
 அடக்கல், தனிமையில் அமர்ந்த உணர்நாம், ஸ்தம்ப
 பகவத் தீதையை, பாறாயணம் செய்யலிசீக
 அனுபவித்து **கைவர்த்து** கீ நகாண்டி டூகாரீ

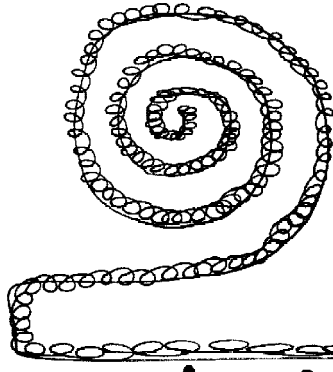
அவர் அனுபவ கதை, எவ்வாறு இருந்தது என்கிறீ?

① ஹே மார்க்கீ! எவ் நெருவன், எவ் நம உருகுமீ
 உள்நகீதுடனயீ! நெருகுமீ தண்ணீருடனயீ! ஏங்கித்
 தவர்த்து அநுபகீகிருதே, அவன் குன், எந்த கடையுமீ
 துன்றி, யாம் பிதகீத்யசுஷமா யோயீ.

② ஹே காண்டீயா! எவ் சநநா விந்கநீகீளேய,
 முழுமையாக நயி! ஹே நெருவன் நயுமீ யாசியாகவயுமீ
ஈஸலாம் நீயே! எனவன் சநநுக்குகிள்குதே,
 அவன்யாம், தண்ணீர காக்குமீ, அநம நயயீ போலு, எந்த
 விதடியுமீ தவர்த்துரு குகிள்குமீ.

③ ஹே தனஞ்சயா! எவ் நெருவன், தண்ணீயுமீ தன் உந
 மமகீளையுமீ **ஈஸலாம் உனதே!** என,
 சரிவாரீயம் நம செய்க கருவியுமீ **நீயீ ககத்யாந**

பாடுபவர் ஆதையாள், இந்த மெய் அன்பர்
 பாடுபவள், சில **பிழைகள்** கண்டார்.
 அப்பிழைகள் எப்படி என்னால்? சில சில ஸ்லோகங்களை
 விட்டு விட்டு பாடினார்!

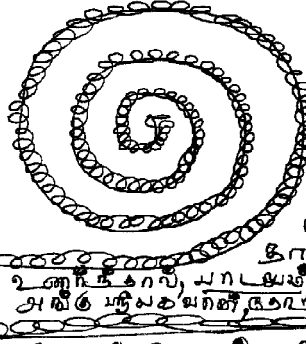
இந்த ஸ்ரீமதானந்தர், அது அமீத கமாகியபட்டது

பொருள்? மெது யாக அவர் சிறிதநேரம் அடியகரம்
வைத்து, சேக்தசக்தியை, கொடுத்த வண்ணம்
 ஸ்ரீமதானந்தர்- ஸ்ரீமதமாக வகு அரோளிமனியே!
 தாவிதளி பாடுவது, வெகு வெகு ஆனந்தமாகவே
 இருக்கிறது. உன்னதநக அப்படியே இருக்கிறது.
 இப்படி இருக்கிறதெல்லாம்! ஒக்கிறதெல்லாம்! யதநிதது
 வெளிமம் போல, வெகுதி ஓடுமீ கணினி ருடனும்!
 பாடுவதை, யாம் இது வரை, எவரையம்
 கண்டவம் இல்லை. இப்படி திசியில் கேட்டவம் இல்லை!

இப்படி உணர்வு நிலையல், உணர்ந்து

படிக்கிற காவிகள், அனேககிடங்கினில், ஸ்லோகங்களை

விட்டு விட்டு, படிக்கிற காரணம் என்ன? என்,
பணியுடனே கேட்டோர்?

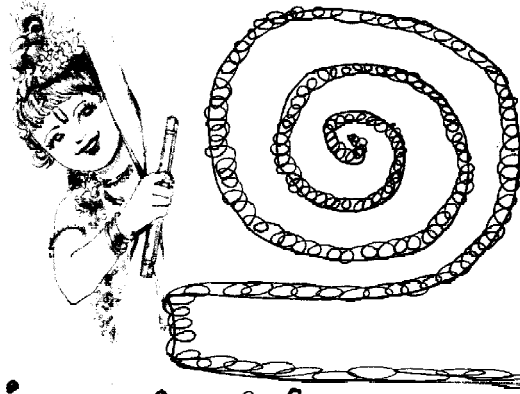
தயிரக தண்டல், (120)
 சரீரம் தேர்திது.
 சரீரம் தேர்திது கண்டல்,
 தயிது தேர்திது.
 அதுபோல, தருகிற
 உணர்ச்சிதரல், கடவுள்
 தேர்திதுவான். ராகம்
 தாளம் பல்லினை, பாடல்
 உணர்ச்சிதரல், பாடலில் வரியும் தான் கோழியும்.
 அந்த மந்திரங்கள் குறந்திரமாடோன் - கோழி கியலது.

மந்திரம் உணர்ச்சிதரல் சொன்னால் சீ - ஓ ஹ மந்திரம்
 தாங்கள் என்ன சொல் கிறீர்கள்? ஸ்ரீரக நிகரி,
 ஹரி விடிக், மந்திரம் ஓம? அப்படி இருக்கிற தே/
 மந்திரம் ஓம/ஸ்ரீரகம் தெரிய வலியில் அதுன்

உ - ரபாருள் தான் உணர் திரேம!
உ - ரபாருள் உணர் உகரல், அந்த எம் மந்திரமாணிகள்

- திரேவடி** | ஸ்ரீரகங்கி மறை கீகிது.
- திரேமகம்** | " " ஸ்ரீரகங்கி மறை கீகிது.
- அபயகரம்** | ஸ்ரீரகங்கி மறை கீகிது.
- திரேநாமம்** | ஸ்ரீரகங்கி மறை கீகிது.
- சுதாரிஸிம்** | ^(சீரேப் புனிதம்) ஸ்ரீரகங்கி மறை கீகிது.
- யாருச்சரிசியம்** | " " ஸ்ரீரகங்கி மறை கீகிது.

என்ன மாடுகிரேம? எப்படி மாடுகிரேம? எனது
 மந்திரமாடுகிரேம? என் **ஸ்ரீமரண** தெரவ
 மோண்டல், தம உவது தெரிவகிர்வு/என்னயீரோம?

ஸ்வோகங்களினி, உட மொருளி, மனம்
வயித்து ஒன்றிவிடுவதால், வெளியில் உடர்

வாய்ப்படிவம் செய்வது போய்விடுகிறது.

எனக்கு, ஸ்வய அனுபவம் ஒரு சொந்தம்.

என் ஆதிமாணிக்கக் குழந்தைகளை, இச்சம்பவத்தை
வைத்து, ஒன்று உங்களுக்கு உணர்த்துகிறேன். உயனால்
கேள்வ :- வெளியில் உடர், நாம மே நுகர்ச்சி.

அதிமாணிக்கக் குழந்தை, ஸ்வய நானுபவ குடும்பம்!
மகிழ்வாய்

படிக்காது **மடல்கள்** படிக்காது,

தூண்டிவிட்டுப் போனது! என்மொன்று போனது!

உங்கள் மனம், விடய நுகர்ச்சியாளிகளும் அமல்களையும்

அனுபவ விக்ஷணம் ஒரு கருத்துக்களில் **உள்**

ஆழ்ந்து உட்காணாது, என்மொன்று உட்காணாது.

பாண்டித்யம் வேண்டாம்! பகிடுவது வேண்டாம்!

கனம் குடும்பிக் கையால், தவறாக்கிய மே அகிலம்

நல்லதுகளை மகிழ்வாய்! **புறம்**

புராணம்! புருஷ
என்றால்! (122)
ஒரு சில சமீபவர்கள்
உதயவிக்ரமாநு நட்டு
உவையுமற்றைய அறி
குதயம், இடைச் செரு
தல் ஆகும்! அறையல்
குறையின் பெரி உவ புருஷ
தய்ப்பட்டவை. ஆகவே அறைய, செலவியல்
சரிவியல் அறந மெய்வர்களுள் சரியாயிடு.

புராண & இதிகாசம்!

கதைகளிலால்! திரி கர்த்தாக்களுய்!

விளக்கம் மயுகிரீகர்! ஆத்யாராதிகள்
நாயன் மரீகர்! ஸ்ரீயாகவ தேவத்தமர் கள்!

மேலமாக **துவங்கய** படுகிரீகர்!

விளக்கம் மயுகல் :- கர்த்தாக்களின் இருமீயு!

கர்த்தாக்களின் அயக்கம், பற்றி கூறியபடுவது.

துவங்கயயடுவது :- பக்தர்களுக்காக! பக்தர்களின்

ரகசியம்!

புராண இதிகாச, கதைகள் மேலமாக, பக்த ரகசியம்
ஆங்காங்கே, சில சிவ உணர்வு அதிகம் கிள்கு ஆணர்

அகரகம் ஹாரம் என்ன நடவியல்,
தோஷ குணங்கள் நக்கேவே

பங்காளி சண்டை
 கூடாது எனும்
 வறோடு குறோடும்
 பதமாயம் உடாது
 எனும்; அறிவுறுத்தலது
 மஹாயாசகம் ஆமும்
 வச்சகம்; மொய்! இச்சி
 கூடலுடையது; என லேமலிபயது,
 மஹாயாசகம் ஆமும்!

(123)

துஷ்ட நிக்ரஹம்! துஷ்ட பாரியாவனம்! என
 பேசும்படுகிறது. ஆயும் சிவ ஸ்ரீ மஹான்கள்!
 அதுபய துடையிவ், சொல்லு போது; புராணம்
 என்குப் **புறநகல்பொய்** கணநன் அம்;
 இதிகாசம் ^{என்குப்} இப்படி நடந்தது! அகலே **நி/உன்**
 வாச்சீகைகம் பாறையிவ் **நவனிமாந**
 நடபுஎன, **அறிவுறுத்தி** சிவலகலம்
 ஸ்ரீமத்ராமாயணம்! ஸ்ரீமத் மஹாயாசகம்! நமக்குடைய
 வாச்சீகைகம் பாறையிவ்! | 8 புராணங்களும்!
 அந்
 தேவலகலம் வங்களுடைய விளையாட்டு (அகம்மகை
 அச்சித்த, ஸ்கீரியத் து, நர்வநாடுவதாமை)
ஸ்யனி! ஹரி! ஹரணி! ஆதிய
 வாக்கிண்டுதியிவ் **மஹாஸ்யாஸி!** மஹாக்கிரம்
 2-ன்டு **உருவகதாஸி!** அகலகை கிர்வ.

ஒரு சொல்! ஒரு (24)
 வில்! ஒரு கில்வள்!
 என் ஸ்தீதிய
 கு ளீகீ னை பேரகீது
காமம் உடைய
 னுடைய என் பேரகீது,
வாகீகை எல்லாம்
 என் னெவியீயது, பீயீகீராயணம் ஆகும்

ஓம் ஓயருக் புராணம்! கிகிகாசம்! இவைகாரிஸ்
 பங்கேந்தவும் கில்லி. அதிலி வறவுக் குடியறது.
 அதிலி வறவுக் கியவாது! **ஆதூய்?**
 நோணம் சேயம் கில்லி)
 அயர்கர் அயீஸமாறு, **பிரயீமன்!**

நாராயணம்! சிவயருமா
 ஆகிய ஓயருக்! புராண கிகிகாச! **ஸ**

சுயீயருக்கீ தெனண்டவர்களாகும்!
 ஓம் ஓயருக்கீ, ஓர் சிறயீய அயீ ஸயீ உணீர்.
 ஓம் ஓயருக் **வரயீ** **கொடுக்கீயும்!**

நாயகர் கர் ஆதூய்! ஓம் ஓயரிஸ், பிரயீயகீ
 குவிர, இருவருக்கீயும், **புவ** ஆயிரகீ கணகீயி,

நாமருயும் உணீர்!
ஆவயங்கருயம் உணீர்! ஆதூய் **வரயீ**
 கொடுக்கீயில், எயீயிரயீய கெவன்! கைகேரீகீயவற ஓ

ஸதீத்யம் பேசு. (25)
 தரிமம் எய்யு.
 நாயை அடக்கி.
 தருணையோடு இரு.
 என நானிடு வகிய
 மோதிரையினால்,
 விளக்கக் கேடயது,
 பந்தம் ராமாயண காவிய
 ஆகும்.

பிரமீம தேவ அக்த, கிம் சூவுவ கில், குறிமீமிட்ட,
 ஓடுசிவ கிடலீகளி லீகானீ, ஆவ யகூம் வஜி
 மாடுமீ உனீடு! மநீயம் நா ராயண னுமீ!
 இவ மெருமா னுமீ! குறையே பந்தம் ஆகியா
 ராதிகருகும்! நாயன்மார்களுக்கும்!

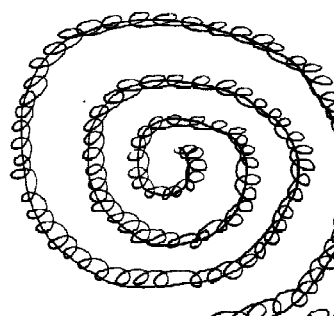
உரிய பிரதான நதவங்க னாத,
 மோதிரம்கு கிருகர். ஆதலி பந்தம்,

பந்தவியயக்தி இவ்விருவனூ

சக்தைமீ மோடு மோடு கிருகர். இதுன்
 உன்மை மகலீயம், எய்யடி, பந்தமகானீக னாரல்,
 சொல்லம் மகுகிறது என்குலீ? ஆகியாறாதி
 களே! நாயன்மார்களே! **பந்தவியய**

பந்தவியய
 பந்தவியய கருக்தமர்களே! **இவர்கள்**

இவியறால்! **பந்தவியய** (குறையம்)

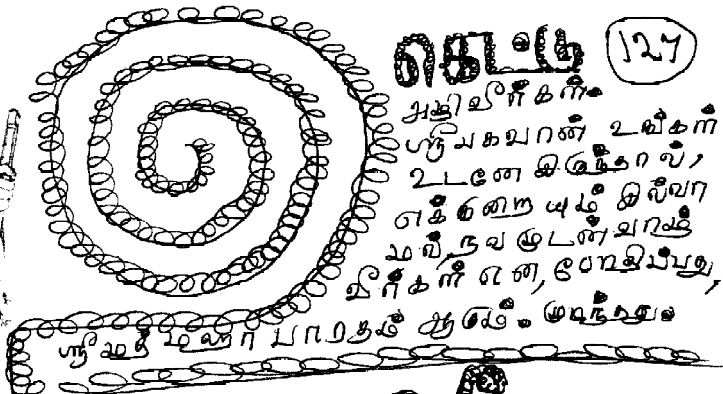
வஞ்சகம், சூது (126)
 மோடி, மொடு
 மை, தள்ளம், கயல்
 விஜயம், குஜரம்,
 காமம், வேமம்,
 சந்தேகம், உரத்த
 விரயம், சூடி
 மனசுக்குள் உரத்தகல்
 உடலில்

கில்லி என் லம்; **எங்களைப் போல்!** உடலில்

மந்திரவாணி (கவியின் குறும்) கில்லி
 என் லம்;
 மந்திரவாதிகளே கவிகள் கில்லி/என்றே சொல்லலாம்

கதலில் சூர் உண்மை, எம்படி உறையாழிந்து என் லம்;
புகழின் பேறு மந்திரவாணி பேறு
 என சொல்லியபடி யாது! சொல்லியகீழ்ப்பாது!
 சொல்லிய கவியாது! **கிராமம்** ஒன்றே!
 என்பதே ஸத்தியமாகிற்று.
 கில்லி கிள்ளை, உண்மை எம்படி கடுக்கிறது,
 என் லம்? புராண கவிதாச கதைகள்!

நாமநய உலகம்தே, தேவையாகிறது
 ஆதிபாதிதருள்! நாயன்மார்களுள்! ஸ்ரீமத்
 பக்த பாகவதேகத்தின்களும்! ஆகிய கில்
 லுடலில் கிணந்து! கவந்து! விளையாடல்
 விளையாட்டானது! **மனம்படைத்த**

செட்டி 127

அதிவீரீகரி
 ஸ்ரீமகவான் உலீகர்
 உடனே அடுகோல்
 எக்தைற யுட் இலீவா
 மல், நவ குடன், உரத்
 உரீகர் என், ஓரவியு
 ஸ்ரீமத மலர் பாபதம் ஆமே. அடிக்கல்

மணித கிளவீநீகாத, **பக்தீயை**
 கொடுத்த **பத முக்தீயையுமீ!**

நானக்தை கொடுத்த **பர** முக்தீயை
 யுட்

அடையுட் திசியிங், திடுவீரி யாட லீயுரி கிளவீ
 ஸ்ரீமகவான் யேறு! பகீகன் யேறு! இல்பவேகிவீயு!
 காவரத்தீமாள பற சொடுமாளைய, ஓர் **அகண்**

பாணநக (பிரமீமாளையத்) சுகீகிரம்
 ஆமே. அதிவீ ஸ்ரீமகவான்! என்யி. சொல்வகீகயுய
 ன்ஸ் வராதிகர்! அனையமே! **குடஜவம்**

ஜவம் ஆமே. அதாவது **சீவ்** மனம் & மாறைய என்ய
 இறை இல்வாதவர்க ளா ரமே. அதிவீ கிந்த

மணித கிளவீமடமே! ஓர் **குவளி**
 ஜவம்! போன்ற வர்க ளா ரமே. இவ் கு நான்! என்யல்!
 என்ய! (அணவீகார மம் ஆர) **சீவ்** ஸவகீகியட

வர்க ளா ரமே! இத்த சீவா ஸ்ய, கிவநீகர

Abode of Love
You Are Everything!